

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 29 / CUEAE / 9.04.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CUEAE\29CUEAE1\

Fitxer 29CUEAE1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior

Sessió 29, dijous 9 d'abril de 2026

Presidència de la I. Sra. Neus Comes Pon

Sessió 29 de la CUEAE

La sessió de la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior (CUEAE) s'obre a ****. Presideix Neus Comes Pon, acompanyada de la vicepresidenta, Anna Navarro i Descals, i de la secretària, Mar Besses Casanovas. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents [Alberto Bondesio Martínez](#), [Ernesto Carrión Sablich](#), [Sara Jaurrieta Guarner](#) i [Beatriz Silva Gallardo](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Francesc de Dalmasas i Thió](#), [Ennatu Domingo i Soler](#) i [Carles Puigdemont i Casamajó](#), pel G. P. de Junts; [Ana Balsera i Marín](#) i [Juli Fernàndez Olivares](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Cristian Escribano Ramírez](#) i [Hugo Manchón García](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Alberto Tarradas Paneque](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Andrés Garcia Berrio](#), pel G. P. Comuns; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença del president de l'Institut Català Internacional per la Pau davant la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior per a presentar la memòria del 2024 (tram. 359-00019/15). Institut Català Internacional per la Pau.

Sessió informativa o compareixença.

2. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Comunitat Ucraïnesa de Catalunya davant la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior perquè informi de la situació a Ucraïna quatre anys després de l'inici de la invasió russa (tram. 356-01406/15). Alberto Bondesio Martínez, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Francesc de Dalmaes i Thió, Grup Parlamentari de Junts, Andrés Garcia Berrio, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença Nezza Azahar, cònsol del Marroc, davant la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior perquè informi sobre el nombre de persones que estan regularitzant llur situació (tram. 356-01463/15). Joan Garriga Doménech, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença d'Abdelhakim Ammouche, cònsol d'Algèria, davant la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior perquè informi sobre el nombre de persones que estan regularitzant llur situació (tram. 356-01464/15). Joan Garriga Doménech, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença de Murad Ali Wazir, cònsol del Pakistan, davant la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior perquè informi sobre el nombre de persones que estan regularitzant llur situació (tram. 356-01465/15). Joan Garriga Doménech, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença de Gillian Maghmud Galindo, cònsol de Colòmbia, davant la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior perquè informi sobre el nombre de persones que estan regularitzant llur situació (tram. 356-01466/15). Joan Garriga Doménech, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Proposta de resolució de suport a les exportacions del sector porcí (tram. 250-00939/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació (text presentat: BOPC 377, 48).

8. Proposta de resolució sobre l'ampliació de la Unió Europea (tram. 250-00949/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 383, 9; esmenes: BOPC 425, 9).

9. Proposta de resolució sobre les reformes migratòries proposades per la Comissió Europea (tram. 250-00972/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 389, 16; esmenes: BOPC 425, 11).

10. Proposta de resolució de suport a Lai Chee-Ying, empresari i activista polític a favor de la democràcia i els drets humans a Hong Kong (tram. 250-00979/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 389, 26; esmenes: BOPC 425, 13).

La vicepresidenta

Bona tarda. Obrim la sessió prevista per a avui, el dia 9 d'abril de l'any 2026.

Demano als portaveus dels grups si hi ha alguna substitució. Sí.

Francesc de Dalmales i Thió

Gràcies, presidenta. Persisteix la inaplicació de l'amnistia i, per tant, el doctor Jordi Fàbrega ha de substituir el president Carles Puigdemont.

La vicepresidenta

Hi ha alguna altra substitució? *(Pausa.)* Molt bé. Doncs se'n pren nota.

Compareixença del president de l'Institut Català Internacional per la Pau per a presentar la memòria del 2024

359-00019/15

Doncs el primer punt de l'ordre del dia és la compareixença dels representants de l'Institut Català Internacional per la Pau per presentar la memòria d'activitats dels anys 24 i 25. L'ordre de les intervencions acordat serà de quinze minuts per l'ICIP,

cinc minuts dels grups parlamentaris. Llavors, vint minuts per a l'ICIP, per donar resposta a les qüestions plantejades i tancar la compareixença. Vaig a buscar el compareixent.

(Pausa llarga.)

Una pregunta: als portaveus us està bé si fem de major a menor els grups? Com que no va haver-hi cap... *(Pausa.)* Molt bé, perfecte.

(Pausa llarga.)

Molt bé. Doncs saludem els compareixents. Benvinguts al Parlament de Catalunya i un sincer agraïment d'aquesta presidència per la voluntat de comparèixer. I, per un temps de vint minuts, té la paraula el senyor Xavier Masllorens. I llavors també compartirà respostes el senyor Herbolzheimer, sí? Molt bé, moltes gràcies. Endavant.

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

Xavier Masllorens i Escubós (president de l'Institut Català Internacional per la Pau)

Molt bé. Moltes gràcies, presidenta, bona tarda. I moltes gràcies per acollir-nos una altra vegada. Celebrem tornar aquí a retre comptes del dia a dia de la nostra activitat, de l'activitat de l'ICIP, l'Institut Català Internacional per la Pau, durant els darrers dos anys, perquè en realitat ja hem de retre comptes de l'any 24 i de l'any 25, encara que ens centrarem especialment en l'any 25. I, també, el que voldríem és rebre comentaris, suggeriments de l'evolució del nostre pla estratègic, que va començar el 24 i que es diu Horitzó 2028.

Començarem, doncs, amb la memòria d'activitats, recordant, primer, les coses que queden estables i tenint en compte que, en un món canviant i en un món tan convuls com el que vivim, és obvi que ens estan canviant les preguntes i també hem de canviar les respostes i també les hem d'adaptar al que hem de fer en el futur. De totes maneres, el nostre mandat és immutable i és doble: promoure la cultura de pau a Catalunya i en l'àmbit internacional i fer que Catalunya tingui un paper actiu com a agent de pau, i això és el que aquest any, i especialment, hem aprofundit més.

Nosaltres tenim voluntat i mandat de servei públic. Des de la nostra independència com a entitat doncs hem de donar servei a les administracions públiques, a l'acadèmia i a la societat civil, i això ho marca la nostra llei. Al mateix temps, rendim comptes al Parlament, al Govern i a la ciutadania. I la característica essencial nostra i el que ens dona moltíssimes oportunitats de treball dintre de Catalunya, però també fora i també en l'àmbit internacional, és ser una institució frontissa, que ni som administració pública plenament ni som societat civil plenament, sinó que som una institució frontissa que pot canalitzar, i, de fet, ho està fent actualment, l'ecosistema de pau que hi ha a casa nostra.

Treballem en xarxa, treballem sempre, sempre que podem, en col·laboració amb altres. Sempre que una cosa la podem fer amb altres no la fem sols. I treballem, a més a més, en malla; en malla, en xarxa, que vol dir que tenim quatre àrees de treball, i d'aquí no ens en sortim, perquè podríem treballar en moltíssimes coses, però, al mateix temps, tenim com cinc àmbits transversals que ara els exposaré. Les àrees de treball –les recordo, simplement– són: una, la primera, és alternatives de seguretat, és a dir, buscar, més enllà de la seguretat punitivista, que coneixem i que practiquem amb constància a tot arreu, doncs altres aspectes d'una seguretat preventiva, d'una seguretat que no malmeti la justícia social, etcètera, etcètera. Aquest seria el primer dels nostres focus.

El segon focus és el diàleg. En la línia que en diem diàleg social i polític, doncs el diàleg representa per nosaltres l'àrea que més ha crescut, juntament amb la d'alternatives de seguretat, durant tot l'any 24 i l'any 25.

La tercera, el tercer focus, és drets humans, però emmarcat en aquelles situacions de violències que estan fora de conflictes bèl·lics. És a dir, més enllà de les guerres, hi ha moltes violències, des de la violència més domèstica fins a la violència més veïnal fins a la violència nacional o la violència internacional, i les violències que provoquen que, de manera estructural o cultural, doncs no hi hagi prou justícia social. I aquí ens fixem sobretot en el tema dels drets humans fora d'aquests moments de conflictes violents.

I la quarta àrea de treball i el quart focus nostre és el de diàspores. En el programa que es diu «Memòria, convivència i reconciliació» estem treballant amb bastants

diàspores, i després, si volen, doncs les podem explicar amb més detall, en el torn de preguntes.

Aquesta és una malla amb quatre àrees de treball, però també amb cinc àmbits transversals. I els àmbits transversals són, per una banda, els premis –tenim tres convocatòries de premis, com saben–, tenim dos convocatòries de subvencions, d'ajuts a entitats que no fan ombra a cap altra convocatòria de subvencions perquè són entitats petites i a poder ser descentralitzades, perquè les bases ja premien el fet aquest de que siguin grups petits, grups emergents, els que treballin en temes de construcció de pau i amb línies de treball també des de la universitat, el que nosaltres en diem Recerca ICIB.

Després, amb aliances estratègiques. I aquí em vull aturar un moment, perquè penso que aquesta és una àrea de creixement de l'ICIP que té un potencial enorme i que actualment ja està desenvolupant-se d'una manera molt gran. L'any 25 –i només compto l'any 25–, les col·laboracions que hem fet amb altres entitats han estat 148, i al mateix temps estem, actualment, amb deu xarxes d'acció. Després ho esplanarem

Fitxer 29CUEAE2

una mica més. Per què? Pel que deia abans: perquè normalment treballem en col·laboració amb altres.

I, finalment, l'altre àmbit transversal és la comunicació.

Això les quatre línies de treball i els cinc àmbits d'actuació són el que és la nostra xarxa de treball, la nostra manera de treballar en malla.

Mirem, doncs, ara les principals actuacions que hem tingut durant l'any 25. La primera d'elles és el suport a polítiques públiques de pau. Hem estat ajudant, promovent, empenyent a que realment Catalunya pugui tenir el primer pla de «País de pau», que és un pla director de quatre anys que s'ha de bastir en aquest moment i s'ha d'aprovar per aquest Parlament properament. El suport a polítiques de pau ha estat en temes que afecten i són de competència de la Generalitat, però també altres, des de l'Ajuntament de Barcelona, per exemple, o amb converses que tenim

ara, actualment, per treballar plegats amb la Diputació de Barcelona, per exemple, o amb el Fons Català de Cooperació.

La segona línia que m'agradaria especificar d'una manera clara és l'impuls a les alternatives de seguretat, és a dir, tots aquells temes de recerca, de publicacions i d'activitats que hem anat fent i les hem fet, doncs, de la mà d'altres. Per exemple, amb la Xarxa Metròpoli i amb sis ajuntaments de casa nostra hem treballat en temes de seguretat local i hem fet una recerca amb ells. Amb la Diputació de Barcelona i també amb sis altres ajuntaments de Barcelona, de la província de Barcelona, hem fet un treball, una recerca sobre securització de l'espai públic arran d'episodis de violència sexual. En la fotografia, per exemple, veuen una especialista nord-americana, Ruth Gilmore, que és una persona que treballa per ampliar el concepte de seguretat i anar més enllà de la seguretat punitivista.

Una altra de les actuacions principals d'aquest any han estat els diàlegs i la mediació internacional. Nosaltres fem diàlegs a diversos nivells, i diàlegs, alguns d'ells, amb grups, persones, etcètera, doncs que pensen diametralment diferent però tenen un punt de trobada a on treballar. Aquest és un tema discret. L'hem fet a nivell internacional també. Després, en el moment de les preguntes, si volen preguntar alguna cosa que pugui sortir d'aquesta discreció, doncs amb molt de gust el director, el Kristian Herbolzheimer, els contestarà també. I aquestes són les dues àrees – diàlegs i alternatives de seguretat, com dic – que més han crescut durant els anys 24 i 25, però sobretot durant l'any 25, per això que els hi deia, perquè realment allà a on cal canviar les respostes, perquè han canviat les preguntes, doncs hi hem de fer front. I no podem en cap cas ser dogmàtics i pensar com pensàvem fa deu anys, perquè fa deu anys les qüestions que teníem i el món que teníem eren diferents.

Dintre d'aquests diàlegs i mediació hi ha un tema que ens preocupa sobremanera, que és el tema de la polarització, com gestionem la polarització, que és lògica, i, dintre d'aquesta, com treballem perquè no hi hagi polarització tòxica, perquè la polarització no es converteixi en toxicitat. I aquí hem fet anàlisis i propostes per abordar la polarització i enfortir la cohesió social de Catalunya. Al cap i a la fi, l'enquesta anual que fem doncs serveix per a això, serveix perquè alguns actors que

estan implicats en temes diversos doncs puguin treballar perquè hi hagi més cohesió social i menys polarització.

Però l'enquesta no és l'única cosa que fem. També ho fem amb unes trobades, que anomenem Àgora, que les fem conjuntament amb dues fundacions. I també una exposició, que és el següent que explicarem, que és una exposició que actualment està al Palau Robert però que té vocació de córrer per tot Catalunya. De fet, ja tenim alguns ajuntaments molt interessats i amb un compromís per tenir-la en el seu... Per què? Doncs perquè pensem que la diferència entre pensar diferent i acceptar el pensament diferent i ser capaços fins i tot d'estar disposats a canviar d'opinió si els raonaments són clars i ens convencen..., doncs això no traspassi la línia de que entre els meus, que els hi perdono tot, i els altres, que no els n'hi passo ni una..., i que no es converteixi aquesta polarització en una polarització tòxica.

I també en un dels àmbits que he nomenat com a transversals doncs hem fet aquest any setze publicacions. Publicacions que, fonamentalment, són una defensa de la llengua catalana. Nosaltres el que fem és traduir o bé autors clàssics o bé autors actuals, que potser alguns d'ells poden tenir poca sortida editorial, però, en qualsevol cas, poden interessar molt a una franja de públic determinada, i això és el que hem fet. Durant tota la història hem publicat cinquanta-dos títols de traduccions en català. Ara, des de fa uns anys, no ho fem sols, i també, amb el mateix raonament que els hi he dit abans, doncs el que fem és fer-ho amb altres actors, i en aquest cas fem coedicions amb altres editorials. Per què? Perquè entenem que el català ha de ser una eina de cohesió social i, per tant, fer això des d'una entitat pública com la nostra té plenament tot el sentit. Aquest any, com a cosa concreta i per assenyalar-ne una, hem fet un document, que el poden trobar a la nostra pàgina web, que és sobre el patrimoni pacifista català. Hem fet un recull de tot tota la història del patrimoni pacifista català, i ho vull significar.

Tenim impacte internacional pel nostre mandat i tenim impacte domèstic, impacte a Catalunya. L'impacte internacional se centra en aquestes conferències internacionals. El gener de l'any passat vam coorganitzar amb Nacions Unides, l'Oficina de Ginebra, l'Oficina de Persones Desaparegudes, un congrés internacional –el primer congrés internacional, de fet– sobre persones desaparegudes i grups de

treball que a tot el món treballen per trobar les despulles o les persones que han estat desaparegudes. N'hem tingut aquests que assenyalen, tant a Ginebra, amb Nacions Unides, com a Bogotà, a Manila, a Mèxic, a Chiapas –a la regió de Chiapas–, a Guatemala o als mateixos Estats Units. Després els podem també explicar exactament, si els interessa, cada un d'ells a què s'ha degut. I aquest és l'impacte internacional, que creiem que és gran, perquè hi ha moltes coses que et deixes en el tinter i en vint minuts no es poden explicar, però, per exemple, ara mateix estem immersos en unes converses de què significa la pau avui a Europa. Perquè a Europa, sembla que a la Unió Europea especialment, ens han agafat amb el pas canviat, aquest món tan convuls, i les entitats de pau estan veient com cal reaccionar des del món pacifista a aquest món canviant.

Quant a l'impacte a Catalunya, la presència que hem tingut l'any 25 és a vint-i-set municipis, i aquesta presència, com la mesurem? Doncs la mesurem en base a quatre coses: els premis –qui ha guanyat un premi, d'on és i si hi hem anat–, les subvencions –qui ha guanyat una subvenció o un ajut i des de quina població ho ha fet i què està fent actualment per millorar la cohesió social d'allà–, els clubs de lectura, que n'hem fet també uns quants arreu del territori, des de Sant Joan de les Abadesses fins a Amposta, i actes públics, activitats públiques organitzades per nosaltres mateixos. I, entre elles, voldria assenyalar tres conferències internacionals que hem organitzat aquest any –coorganitzat sempre. La primera amb Build Up, que és una organització sobre tecnologia i pau. Hem organitzat la reunió Build Peace a Santa Coloma de Gramenet, que va acollir tres-centes persones, i aquesta era absolutament internacional, era amb persones de tot el món. Juntament amb la Universitat de Barcelona i amb la Xarxa d'Investigadors per la Pau hem fet també una reunió internacional sobre aquesta xarxa. I, finalment, convidem sempre a la Fira Litoral de Barcelona alguna personalitat estrangera que pugui donar realment pistes de treball de construcció de pau.

Sobre el pressupost 2025 només dir-los un apunt interessant, i és que des de fa sis o set anys nosaltres estem executant del noranta-quatre al noranta-nou per cent del pressupost, és a dir, l'executem tot. Aquest any, concretament, l'execució, com podem veure en pantalla, és del 98,25 del pressupost, és a dir, que es fa tot amb les persones que som, però procurem fer-ho tot.

I vull acabar l'exposició de l'any doncs amb els objectius estratègics del 2026. Què pretenem amb aquest canvi que hem dit, què pretenem fonamentalment durant el 2026 fer com a servei públic? Primer, convocar anàlisi i reflexions, i ja ho hem fet. Per exemple, ara al maig estem convocant una reflexió sobre què significa construir pau, a més de la que ja estem fent a nivell europeu, que ja hem tingut algunes reunions amb altres membres europeus, de, avui dia, què significa construir pau a Europa.

La segona línia és el reforç del relat de pau. Per què? Perquè el context actual marca tres aspectes que hem de tenir en compte, molt especialment les entitats de pau. El primer és l'increment de les guerres. El nombre de guerres que hi ha actualment doncs des de la Segona Guerra Mundial no es veien. I el nombre d'acords, de pocs acords de pau que hi ha actualment tampoc es veia des de la Segona Guerra Mundial. El segon factor és la resposta. La resposta militarista sense precedents és una resposta també nova, és diferent, que pot tenir moltes raons i pot tenir moltes justificacions, però que, en qualsevol cas, és una resposta absolutament nova, perquè aquest rearmament doncs tindrà efectes també en qüestions, per exemple, socials. I el tercer factor que volem treballar és com treballem amb aquest caldo de cultiu d'un increment de l'autoritarisme i d'una pèrdua d'algunes de les condicions que feien de les democràcies europees unes democràcies legitimades. I això, aquesta cosa, l'increment de l'autoritarisme doncs també el volem tenir en compte, perquè el reforç del relat de pau no ha de ser el mateix que fa deu anys, com he dit abans, sinó que ha de ser diferent.

La tercera línia és l'impuls a les polítiques públiques de pau, i, especialment, l'impuls i el treball conjunt amb tot el moviment per la pau, amb el Govern i amb qui s'hi posi, diguéssim, a fer aquest pla director «País de pau», i també altres impulsos de polítiques públiques que siguin locals i que siguin municipals.

I, finalment, el quart és la incidència a Europa. Tenim possibilitats, tenim oportunitats, tenim demandes per treballar més a nivell europeu i tenir una incidència més gran, no a la Unió Europea només, sinó també en molts països d'Europa que no estan a la Unió Europea.

Jo, amb això, acabo l'exposició, només dient una cosa més. L'última vegada que vam venir a retre comptes era el 21 de novembre de l'any 24. Estava recent elegit el president Trump, però encara no estava amb mandat. I els vaig dir una frase –bé, una frase llargueta, però unes frases– que avui voldria repetir. Voldria repetir-la sobretot perquè és la meva última compareixença, suposo, perquè ja acabo el mandat els propers mesos i, per tant, doncs és l'última compareixença. I deia llavors: «La inestabilitat, la imprevisibilitat, la defensa aferrissada d'interessos contraposats, lícits o no tan lícits, l'argumentació fal·laç, el poc respecte per la normativa interpersonal, grupal o internacional i la polarització tòxica presideixen massa sovint les relacions internacionals. Està naixent una nova era no necessàriament millor que l'anterior. I, per això, en moments de crisi sistèmica, el treball d'institucions de pau com l'ICIP, d'entitats i moviments socials que facin de contrapès a la deriva econòmica i social de foment de la desigualtat és més important que mai.»

Com els he dit, aquesta és la darrera vegada que faig la compareixença, normalment anual, perquè abans de l'estiu doncs acabo el meu segon mandat, i l'acabem quatre persones: dues persones abans de l'estiu i dues persones més de la junta de govern després de l'estiu. Aquesta ha estat per mi, aquests deu anys justos, una responsabilitat que he viscut, i els hi asseguro, com un privilegi durant tots aquests anys, en una institució que projecta Catalunya al món i que alhora treballa, amb els seus recursos limitats, per una societat més cohesionada i des d'un equip motivat i una junta de govern que està molt compromesa i que és molt plural. Ara els toca a vostès elegir quatre persones que substitueixin els quatre membres que acabem mandat.

Fitxer 29CUEAE3

Ben segur que aquestes quatre persones mantindran aquest esperit de col·laboració i de proximitat amb l'equip de treball de l'ICIP, que ha estat la nostra força durant els següents anys.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies. Doncs ara obrim el torn dels grups parlamentaris. Començarem de major a menor amb la diputada Neus Comes, del PSC i Units per Avançar.

Neus Comes Pon

Moltes gràcies, vicepresidenta. Benvingut, senyor Masllorens, senyor Herbolzheimer –crec que ho dic bé–, ha estat un plaer escoltar-los aquí a la seu de la sobirania del poble de Catalunya i copsar la seva visió àmplia, plural i de constant construcció de la pau, com també aquesta visió que tenen de servei públic, no?, de diàleg i de com teixir ponts i consensos i aliances a Catalunya i arreu del món. Saben, i ho ha comentat el president, que aquest Parlament hi va ser pioner, amb l'aprovació el 2003 de la llei del foment de la pau. I la millor manera de ser fidels a aquell esperit d'acord, el 2025 vam fer la llei de modificació per tal d'articular i elaborar un pla director «País de pau», i en això estem –ho han comentat vostès–, tant el Govern, el consell i l'ICIP.

Bé és cert, i hi estarem tots d'acord, que el país es transforma a una velocitat que no havíem vist en dècades i està empès per forces globals que reconfiguren el món, i així ho hem d'entendre i així ho hem d'acceptar. Estem en un món canviant, inestable i de plena alteració. A mi m'agrada recordar de tant en tant el John Paul Lederach, que deia: «El conflicte no només és un problema a resoldre, sinó una oportunitat per transformar-la.» I jo em pregunto i els hi pregunto: com podem transformar-ho, no?, com podem transformar el que està passant o el que està venint o el que està per venir, no? Com? Creant ponts entre maneres diferents de pensar, d'interactuar? Amb la mediació? Ho han dit, ho han apuntat vostès. Com donem resposta a les noves necessitats de la ciutadania? Perquè vostè ha dit «nous conceptes, noves necessitats». Quines alternatives, però alhora també oportunitats, veuen vostès davant d'aquesta situació mundial? I ja no, també, mundial, sinó concretament aquí a casa nostra. Com hem d'impulsar la pau arreu de tot el territori? Al mapa que ens han mostrat falta part del territori. Com arribem, no?, a tot arreu del territori.

Perquè els reptes de la construcció de pau bé és cert que són globals, però cada context té expressions singulars i particulars; aleshores, hem d'acotar-ho molt bé. Entenem com a pau no només l'absència de guerra –ho han dit vostès–, l'absència

de conflicte bèl·lic, la pau negativa, sinó també la pau positiva, no?, amb justícia social, amb dignitat, amb institucions justes i democràtiques –i democràtiques– i condicions de vida dignes –l'habitatge, l'educació.

Deixin-me també recordar el sociòleg Richard Sennett, que és un sociòleg prestigiós, crec que conegut mundialment: «Les societats cohesionades no són aquelles on tothom pensa igual» –estarem d'acord aquí a Europa; ho hem estat treballant i ho hem treballat– «sinó aquelles que han après a escoltar-se, a debatre i a conviure amb les diferències. La proximitat i la cooperació no eliminen els conflictes» –cert és, ho sabem– «però sí que els fan menys destructius, més útils per a un progrés col·lectiu.» Aquí a Europa ens semblava que anàvem cap aquest camí, o això ens semblava, no?, però, a poc a poc, no sé, jo tinc la sensació que s'està esmicolant a nivell mundial, també a nivell europeu. Com ho veuen vostès? Com reforçar aquest país basat en l'entesa, el diàleg i la comprensió? Com ho fem per reforçar-ho? Entenem les raons de qui pensa diferent? Ho fem així? Entenem les seves raons? Acceptem la legitimació del pensament diferent?

Vostès disposen –ho han comentat– l'àrea de treball, diàleg social i polític –ho ha comentat vostè, el president. Ens hem de marcar com a societat l'objectiu de treballar per la prevenció de conflictes –ho han comentat–, prevenir. Coneixent-nos, podem evitar conflictes? Perquè, de fet, com a societat, com a humans, la humanitat ens barallem amb aquells que no coneixem, amb aquells que no entenem –també, el no entendre'ns ens provoca neguit– ni comprenem. Aleshores ens hi barallem. Amb els que no compartim també fem baralla. Com ho canviem tot això, com ho fem arribar a la ciutadania?

Catalunya podria ser un *hub* mundial de foment de la pau? Com ho estan enfocant? Perquè, de fet, vostès ho tenen com a horitzó del 2028. Catalunya pot jugar un paper important en la mediació, en l'impuls de les iniciatives de diàleg en contextos internacionals. La perspectiva de com construir la pau –ho comentàvem ahir– un país sense estat, com ho pot fer? És interessant? Pot ajudar els conflictes? Com ho analitzen vostès tot això? Han treballat des d'aquesta perspectiva, des d'aquest enfocament? Forma part també de la seva estructura l'àrea d'alternatives de seguretat. Vostè ho ha dit: la seguretat és real si és compartida –ho diuen en la seva

memòria d'activitats—, es construeix amb diàleg, cooperació i desarmament, no amb el reforç militar. Però, per tal de no dependre dels Estats Units a nivell de seguretat, de què depenem? Per invertir en armament? És així? O com ho fem?

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputada. A continuació té el torn el diputat de Junts De Dalmases.

Francesc de Dalmases i Thió

Moltes gràcies, presidenta. I als companys de l'ICIP dir-vos que, precisament perquè ens estimem l'ICIP, estem decebuts d'aquesta compareixença d'avui. És la vostra primera compareixença al Parlament després de l'escàndol de l'exposició del Palau Robert. Fins i tot heu parlat de l'exposició i no n'heu fet ni menció. Jo us voldria recordar que vosaltres depeneu d'aquest Parlament, i sabeu perfectament que el principal grup de l'oposició, que és el segon principal grup d'aquest Parlament, que és Junts per Catalunya, es va mostrar molt dolgut pel que havia passat amb aquella exposició i per la vostra reacció posterior. Que avui parleu de l'exposició i no n'hagueu fet ni tan sols esment considerem que és una falta de respecte a aquest grup parlamentari, però també a la vostra dependència parlamentària. Nosaltres ja sabem que el PSC i que el Govern no us ho retraurà, això, però us deueu a tots els grups, i no n'heu volgut ni tan sols parlar.

I el que va passar al Palau Robert és que, veurem de quina manera o com..., ens agradaria saber de quina manera, doncs vau amplificar els pitjors discursos de l'espanyolisme. I ens dieu: «El nostre Horitzó 2028...» Mira, sabeu què volem al vostre Horitzó 2028? Que us formeu en drets lingüístics, que són essencials, que són molt importants. Perquè, escolteu, el CEO —el CEO, eh?, el Centre d'Estudis d'Opinió— diu que la principal causa de discriminació dels catalans a Catalunya és parlar català —és parlar català. No ho sabíeu, això? No ho sabíeu? Perquè en la vostra exposició explicàveu tot el contrari. Per tant, segurament sense voler —ja ens ho explicareu—, heu fet un exercici de revisionisme dient que són els catalans els que discriminen la pobra gent que parla en castellà a Catalunya.

I, per tant, nosaltres volem saber com s'arriba a aquest desastre pel qual us heu disculpat, no? Perquè hi ha una idea, una projecció, una producció, una instal·lació, una inauguració. Ningú va veure què estava passant? És a dir, amplifiquen, segurament sense voler, els estereotips del feixisme espanyol, de l'espanyolisme més ranci, i quan els hi fem veure perquè fem la denúncia pública, fan una disculpa, però és que encara ho espatllen més –encara ho espatllen més–, perquè ens diuen que els nouvinguts tenen interès per aprendre el català, però les circumstàncies no els hi permeten. Home, no es pot ser més paternalista. Els nouvinguts arreu del món, una de les vies de participació en la societat en la qual s'integren és l'adquisició dels hàbits lingüístics. És més, mira, m'acompanya avui la diputada Ennatu Domingo, que té tota una elaboració teòrica de com el catalanisme, i també el català, és un element clau en la incorporació i en l'enfortiment i el punt de trobada de tothom que arriba a Catalunya.

Després ens va dir que el missatge podria ser mal interpretat. A veure, era un error o no era un error? Perquè si som els pobres visitants de l'exposició que som rucs, que ho hem mal interpretat, llavors no és un error, no cal que es disculpin. Després ens diuen que el debat de la llengua és complex. Reconèixer els drets lingüístics és complex –reconèixer els drets lingüístics és complex. Ens sembla que no. I la disculpa és poc creïble, perquè, pocs dies després, el 6 de març, hem de tornar a denunciar que en la web hi ha el mateix plafó que repeteix aquest desastre, i aconseguim, efectivament, que immediatament s'esborri –que immediatament s'esborri–, però tampoc no hi ha cap disculpa.

Llavors, vosaltres, que sou els que arreu del món parleu de veritat, de justícia, de reparació, en aquesta qüestió sociolingüística heu mentit. No s'ha fet justícia, no hi ha cap reparació. Per tant, tot allò que prediquem arreu del món no ho practiquem a casa i li traieu importància o, com és el cas d'avui, ni tant sols en parleu, no? I, per tant, nosaltres hem trobat a faltar una disculpa sincera, una esmena. I nosaltres per això us proposem que us heu de formar en drets lingüístics. Mireu, l'exposició al Palau Robert..., n'hi havien tres: hi havia la de l'*Avui*, la d'Open Arms i la vostra. L'única que era bilingüe, amb la mateixa «tipo» i amb la mateixa mida, era la vostra. L'única. La d'Open Arms i la de l'*Avui*, evidentment, eren en català només.

Per tant, hi insistim, la nostra proposta és que us formeu en drets lingüístics, que voldríem saber quines responsabilitats s'assumeixen després d'aquella exposició, que ho hauríem fet igualment encara que fóssiu una entitat privada, però sou una entitat pública, depenent d'aquest Parlament i que teniu un pressupost de 2 milions d'euros públics que es dediquen precisament a pagar els vostres projectes i els vostres sous. Per tant, hi insisteixo, a nosaltres ens agradaria saber, que en parléssiu algun moment, quines conseqüències tindrà això, quines responsabilitats s'hauran d'assumir per aquesta qüestió. I si no ens ho responeu avui, doncs d'aquí a un any us ho tornarem a preguntar. Perquè, precisament perquè ens estimem l'ICIP, precisament perquè la vostra feina ha de ser imprescindible, no pot ser que allò que practiquem sempre i allò que hem dit sempre en aquest cas s'hagi fet el pitjor que es pot fer, que és fer veure que no ha passat.

Gràcies, presidenta.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat. A continuació, el Grup d'Esquerra Republicana, amb la diputada Besses.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, presidenta. Bé, avui creiem que la compareixença de l'Institut Català Internacional per la Pau segurament doncs és més rellevant, perquè arriba precisament en una setmana que resumeix gairebé de manera paradigmàtica el moment crític i complex que viu l'ordre internacional, perquè l'hem començat doncs amb aquestes amenaces inaudites de genocidi formulades pel mateix president dels Estats Units i l'acabem doncs amb un suposat alto el foc que no impedeix que continuïn els bombardejos sobre el Líban. Per tant, doncs certament, durant dècades hem compartit una crítica legítima als biaixos que té l'ordre internacional, perquè sabíem que la legalitat internacional i el multilateralisme eren mecanismes certament imperfectes, limitats i també doncs sovint condicionats pels interessos dels més poderosos, però el que veiem avui és encara pitjor, perquè no és només un sistema imperfecte, sinó un escenari en què les principals potències han abandonat fins i tot doncs aquesta suposada aparença de respecte per aquelles regles comunes i on líders cada cop més autoritaris imposen una visió del món basada en la força, en la

impunitat i en la subordinació dels drets humans als seus interessos, com veiem, malauradament, dia rere dia.

I el que ens preocupa és que aquest conflicte no divideix només estats, sinó que també, malauradament, divideix societats, perquè divideix entre aquells compromesos amb la democràcia, amb els drets humans i amb la cultura de la pau i aquells que treballen per erosionar-la. I aquesta amenaça no és només geopolítica; és també doncs una realitat interna, una realitat que tenim també al nostre país, que tenim en aquest mateix Parlament de Catalunya, i que es dediquen doncs a banalitzar l'autoritarisme, criminalitzen la diferència i parlen molt malament, diguéssim, de les institucions que treballen per la pau com si fos totalment una cosa contra natura, no? I, per tant, això també ens preocupa. I ho veiem quan es parla d'organismes i de la bona feina que fan organismes com l'Institut Català Internacional per la Pau, quan sovint se'ls atribueix doncs com una despesa supèrflua o un luxe prescindible, que segurament en properes intervencions doncs se sentiran a dir.

Però per això creiem que el primer que cal fer avui també és agrair doncs la tasca i aquesta claredat nítida amb que Catalunya disposi d'institucions necessàries com ho és aquesta. Perquè, com sovint diem, Catalunya és un país petit i sense exèrcit, però és una gran potència en cultura de pau, i això també doncs ens omple d'orgull. I ho és, en certa manera, també perquè la societat catalana doncs ha estat marcada per una tradició antimilitarista profunda com és, per exemple, la lluita amb els objectors de consciència; ho hem vist també amb el moviment del no a la guerra del 2003 i una societat civil doncs que ha bastit institucions de referència com són, per exemple, el Centre Delàs, FundiPau o Justícia i Pau. I ho és també perquè aquest compromís doncs s'ha traduït en mecanismes institucionals com són l'ICIP o, per exemple, amb la càtedra UNESCO sobre pau i drets humans i amb una ciutadania que continua expressant de forma clara els valors pacifistes. I així les enquestes ens ho demostren, perquè, precisament, un vuitanta-quatre

Fitxer 29CUEAE4

per cent de la ciutadania considera preferible la mediació als exèrcits, un setanta per cent percep la presència de les forces militars com una amenaça per a la seguretat

i un setanta-vuit per cent defensa que si Catalunya fos un estat hauria de contribuir a la seguretat global mitjançant doncs aquesta prevenció de conflictes, mediació internacional i defensa dels drets humans. I, per tant, creiem que és important, en aquest context, reivindicar que la cultura de la pau no és una relíquia del passat, sinó que precisament és més necessària que mai. Per tant, nosaltres creiem que la cultura de la pau ha de continuar sent doncs aquesta clau de volta de la resposta que tingui Catalunya davant d'aquest món cada cop més insegur, més desigual i més violent. I això creiem que tampoc vol dir ignorar certs dilemes que això ens aboca. De fet, m'ha agradat perquè vostès n'han situat un, que és, per exemple, què significa avui la pau a Europa, no? També vol dir que ens hem de fer aquestes preguntes i que hem de tenir la capacitat de donar respostes suficientment àmplies, però també que ens ajudin a resoldre aquests conflictes.

Per tant, creiem que la tasca que desenvolupen és més necessària que mai. I, en aquest sentit, m'agradaria aprofitar el temps que em queda per fer un parell de preguntes. En primer lloc, com creuen que el Parlament ha de continuar acompanyant la tasca que vostès desenvolupen? Com creuen que tant el Govern com el Parlament hem de fer per continuar promovent la cultura de la pau al nostre país? I, precisament, quines lliçons ens dona aquesta cultura de la pau per posicionar-nos respecte als conflictes que veiem arreu del món?

I, per acabar, tampoc podem deixar passar l'esment que s'ha fet anteriorment respecte a l'exposició del Palau Robert. Creiem que és important que avaluem, que expressem què és el que va passar, quina revisió se n'ha fet, per ser conscients de la necessitat de compaginar un discurs d'integració amb un de reivindicació d'una llengua minoritzada i oprimida com és el català. I, per tant, requerir el català a tothom qui viu i treballa a Catalunya no és cap tipus d'opressió, sinó que, al contrari, creiem que és una eina de cohesió social. I el que és una anomalia no és que exigim el català a qui viu a Catalunya, sinó que n'hi ha que fan ús del seu privilegi per imposar-nos aquest monolingüisme en castellà a la resta. Per tant, sí que ens agradaria que poguessin fer referència a aquest cas concret.

I, per tant, agrair de nou la compareixença, la tasca que fan des de l'Institut Català Internacional per la Pau i, per tant, també donar-los les gràcies doncs al president i

a la resta de membres que finalitzen el seu mandat, agrair-los la feina i desitjar doncs sort i encerts al relleu que vindrà.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, diputada. A continuació té la paraula el diputat del Partit Popular, el diputat Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Bé, primer de tot, i tot i que moltes vegades des del meu grup parlamentari no estem doncs amb una correlació exacta amb les tesis que promulga l'ICIP, sí que és veritat que al final vostès, no igual que nosaltres, però també són servidors públics. Vostès ara acaben un mandat, al que li han dedicat un temps, i, evidentment, com a tot servidor públic que ha dedicat uns anys de la seva vida a servir els altres, només cap l'agraïment. L'agraïment, tot i que moltes de les conclusions a les que arriben vostès poden diferir molt de la visió que té el meu grup. Jo seré molt breu. Només vull fer un parell de matisos i després sí que m'agradaria fer una pregunta bastant concreta.

La primera és que és veritat, com la diputada socialista deia, que la pau no és només absència d'un conflicte armat. I quan hem d'avaluar quins perills hi ha per a la pau a altres llocs del món, moltes vegades cometem un error, i és fixar-nos –i jo crec que al final el podem cometre tots– des d'un apriorisme ideològic que ens fa posar més el focus en uns i no en altres. I és evident que durant aquests anys s'ha fet doncs una incisió molt gran en el conflicte que hi ha a la guerra entre Israel i Palestina, però també és veritat que hem abandonat la lluita de visibilitzar uns altres conflictes, per exemple, quan hem deixat de banda moltes vegades de parlar de que hi ha, a països com Nigèria, una matança sistematitzada de cristians –ara a Setmana Santa n'hem tingut–, i en aquest Parlament també hi hem debatut. Però moltes vegades institucions com la seva doncs no crec que facin un esment sistemàtic o prou important pel que això suposa a nivell global si avaluem, per exemple, les dades de quantes persones han sigut assassinades la darrera dècada. O, per exemple, com també l'absència de dissidència política, la persecució de la dissidència política a països com, per exemple, Cuba o Veneçuela o a altres països de l'Amèrica del Sud,

doncs tampoc és lo suficientment estesa i explicada i debatuda. Llavors, aquí és on els apriorismes ens generen aquesta distància.

Perquè sí que és veritat que vostè, com diu a la seva compareixença del 2024, doncs va fer aquests esments de l'escenari que s'obria, i era evident, eh? Des de les diferències, des de les distàncies, sabem que l'era Trump, la segona part de l'era Trump obria un escenari totalment diferent els últims quatre anys. La realitat és que aquest escenari s'ha obert, però també hem de ser capaços de veure aquest escenari des de la visió geopolítica de l'absolut. És a dir, evidentment, el que està succeint ara mateix, amb el conflicte d'Iran, Ormuz i tal, doncs genera unes posicions que en cap cas poden ser de certes absolutes, és a dir, és impossible estar totalment d'acord amb allò que està fent Trump i és impossible també estar d'acord amb el que estava succeint a l'Iran.

Llavors, des d'aquest plantejament és des del que poden sorgir els consensos dels que abans parlaven. Però també és aquesta incapacitat que s'ha tingut des de les administracions internacionals, però també aquesta poca crítica que hi ha hagut a aquestes administracions per la ineficàcia i per la nul·la actuació que han tingut. Perquè és evident que el que ha succeït a Iran, primer amb la mort de l'aiatol·là... Però, per què no hem sigut capaços de, els últims anys, l'última dècada, intentar, des d'administracions i institucions com la seva, pressionar perquè aquells organismes internacionals que podien haver fet alguna cosa no l'hagin fet? Com hem pogut permetre que durant molts anys s'hagin produït matances de persones simplement per protestar de com s'han perseguit les dones en aquells països? I ara en parlem perquè hi ha hagut un president nord-americà que ha actuat d'una forma més o menys qüestionable. Però ara l'escenari és que n'estem parlant i l'escenari és que, tot i que estem en guerra, les matances continuen succeint a l'Iran, els dissidents continuen sent represaliats, les dones continuen estan perseguides.

Però, més enllà d'això –la meva pregunta–, també em preocupa com ens afecta això a nivell europeu, a nivell espanyol i a nivell català. Han parlat –i em sembla molt interessant– d'aquesta enquesta sobre la polarització tòxica. De polarització sempre n'hi ha hagut i sempre n'hi haurà. Al final, en aquest Parlament doncs tots tenim la nostra ideologia –moltes vegades, d'un cantó a l'altre hi ha un extrem abismal–, però

la polarització tòxica és allò nociu per a una administració i nociu per a una societat. Més enllà dels resultats d'aquesta enquesta –que també els hi vull preguntar, uns resultats..., macro, eh?, algunes dades–, l'anàlisi que es desprèn, després, de tot això..., és a dir, què és el que vostès recomanen perquè una polarització, que és legítima, no es torni tòxica? Aquesta és una pregunta així, una mica genèrica, que entenc que no..., amb les que els hi han fet no puguin contestar del tot. Però, com podem ser una societat que té doncs una polarització sana però sense arribar a uns nivells de toxicitat que traslladem a la població i que ens impedeixin ser una societat plena?

I aquí també crec –perdoni'm, presidenta, uns segons només, eh?– que també hem de fer una autocrítica, i és: hi ha certs espectres de la societat que es pensen moltes vegades que, per no parlar d'un problema, aquest problema desapareix, i això no és així. És a dir, quan tu penses que per no parlar d'un problema aquest problema desapareixerà per si sol, l'únic que fas és fer que el problema es faci més gran i que la gent es radicalitzi. Ahir vam poder estar en un debat amb joves, i la qüestió era: quan la gent sent que no dones resposta a les seves necessitats i que una administració no és resolutiva, se'n van a les opcions fàcils. I tots sabem que en el nostre món no hi ha solucions màgiques a problemes molt complexos. Però la realitat és que, quan no som capaços de donar-hi resposta, guanyen les opcions fàcils. Simplement això.

Gràcies.

La vicepresidenta

Molt bé; moltes gràcies, diputat. A continuació, tenim el partit de VOX, amb el diputat Tarradas. Gràcies.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, presidenta. Senyor Masllorens, senyor Herbolzheimer –ja han passat uns anys i encara em costa pronunciar correctament el seu cognom, em disculparà–, jo els hi vull agrair doncs el servei que han tingut aquests anys davant de l'ICIP. Saben que no hi estem d'acord; de fet, no creiem en l'existència de l'ICIP, però, com comentava ara mateix el diputat Escribano, doncs sempre és de reconeixement donar les gràcies a les persones que han dedicat uns anys de la seva vida al servei

als altres en allò que hi creien. I, en aquest sentit, doncs des de VOX també volem donar les gràcies, tot i que no estem d'acord amb moltes de les posicions. I en les diferents compareixences que han tingut en aquest Parlament hem pogut discutir temes molt diferents, fins i tot alguns temes com el de la targeta, que mai hem arribat a rebre la contestació concreta –ho deixarem estar.

Però crec que han posat molts temes sobre la taula que han estat interessants. Hem pogut mirar també l'informe, o la memòria, que han fet d'aquests dos últims anys. Ens centrem, poder, més en el 2025, que és el més recent. I, com passava en anys anteriors, no estem d'acord amb l'anàlisi, la manera en que vostès han enfocat quins són els principals reptes, sobretot perquè sempre es fa des d'una perspectiva molt concreta. No veiem que hagin tingut mai la voluntat de veure més enllà i d'entendre totes les posicions que hi havia, i posicions que cada cop estan sent més grans, no només a Catalunya, sinó a Espanya i arreu d'Europa, sinó que s'han volgut quedar defensant una única visió, una visió que ja és caduca i que ja està passant a la història. S'han quedat en aquest únic costat i no han volgut entendre que hi han altres visions. Poder les han volgut ignorar com si així doncs –m'incloc en elles– no existíssim. I l'única manera de defensar el món és fer-ho des de les posicions que ho han fet fins ara, posicions esbiaixades i posicions que no ens han portat, no només a resoldre els problemes, sinó que han sigut precisament causants de la situació en la que ens trobem avui en dia. Si augmenten les tensions, si arribem als punts extrems als que hi estem arribant és perquè fins ara doncs els estats no han sabut actuar degudament i s'han trobat una part de la població doncs molt desprotegida.

Parlaven de la cooperació. Han fet un altre cop la defensa del sistema de cooperació, i des de VOX ho volem posar sobre la taula, perquè hem demostrat en múltiples ocasions que el model de cooperació al desenvolupament que s'impulsa des de tots els moviments pacifistes, des de la Generalitat de Catalunya, des de l'ICIP, també des del govern de l'Estat, que fa aquest mateix tipus de cooperació..., no s'obtenen uns resultats reals en la vida de les persones a les que suposadament es pretén ajudar. I perquè sempre s'ha fet des d'una única perspectiva: hem vist projectes feministes, hem vist projectes orientats en determinats països, però és que mai hi ha

hagut una resposta, mai hi ha hagut una solució, mai hi ha hagut una millora de les condicions de vida.

I, en el cas de l'ICIP, totes les xerrades, les conferències, tot el que ha anat fent doncs ha versat sobre uns temes molt concrets, però, quines són les respostes a les que hi han pogut arribar? Perquè s'hi han tractat temes reals, que afecten, però, quines són les respostes, quines són les conclusions a les que han arribat? Parlen dels drets humans, però, per exemple, els drets humans a l'Iran..., no hem sentit en cap moment una defensa de lo que han patit les dones, sobretot en règims islàmics. He buscat les paraules «islam», «islamisme», etcètera: no apareixen ni una sola vegada en la seva memòria. No consideren vostès que l'islamisme és una amenaça als drets humans? De fet, jo crec que, actualment, és la principal amenaça als drets humans que hi ha al món, sobretot per a les dones. I està passant especialment a Europa.

I dins d'aquests reptes a la seguretat, perquè parlaven de la seguretat global i la seguretat local, hi han grups globals que ja estan tenint una pressió tan gran i una actuació tan gran al nostre continent, Europa, que té una repercussió en la seguretat local de les persones. I vull centrar-me en els Germans Musulmans. Perquè em deuen haver sentit molts cops parlar de la societat dels Germans Musulmans, però crec que és important que la posem sobre la taula i fem, com ha demanat VOX en múltiples ocasions, que es consideri una organització terrorista, perquè allà on s'implanta a aquest tipus de societats retrocedeixen els drets, retrocedeixen els drets de les dones. I ho fan precisament amb moltes entitats que s'amaguen darrere del pacifisme, darrere de la justícia social, etcètera, per penetrar dins de la societat i imposar els seus règims i acabar perjudicant els drets, especialment, com dic, de les dones, i això està passant a casa nostra. No hem sentit ni una sola paraula en aquest sentit.

Després parlaven de la polarització. No sé a qui es refereixen exactament amb la polarització. N'ha existit sempre, però últimament s'està parlant molt d'aquestes paraules com si fóssim les forces de nova aparició, els que hem vingut aquests últims anys, els que siguem els responsables, no sé, en fi, d'acabar amb un clima de pau,

de polaritzar la societat i de generar conflictes, quan, realment, res més lluny de la realitat.

Els volem agrair les compareixences, que hagin vingut cada any a explicar quina és la seva activitat. Però des de VOX no hi estem d'acord; creiem que aquesta cultura de la pau, tal com s'ha entès fins ara, no és resolutiva, no ens ha portat a resultats, i la realitat està on està. Crec que és un moment on els estats ens hem

Fitxer 29CUEAE5

de defensar, ens hem d'enfortir, hem de posar les prioritats dels nacionals per davant i ens hem de protegir davant d'un món que, sí, cada cop és més hostil, però que ens trobem, desgraciadament, que els nostres propis governants són els principals enemics de la seguretat dels locals.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat. A continuació té la paraula el diputat de Comuns Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, en primer lloc, al senyor Kristian Herbolzheimer i al senyor Xavier Masllorens per la seva compareixença en el dia d'avui. I també agrair la feina que realitza, diguem-ne, tota la junta de govern i també tot l'equip tècnic de l'ICIP. I, específicament, bé, després de saber que el mandat de la presidència conclourà els propers mesos, segons s'ha entès, bé, doncs agrair tots aquests anys de feina important que s'ha realitzat per la cultura de pau. I jo crec que hi ha reptes que s'han entomat, com tot el procés que ha derivat en el pla «País de pau» i tot el Fòrum Català de Pau. Jo crec que en aquest sentit doncs està molt bé reconèixer-ho, agrair-ho i..., això.

Estem en un context, efectivament, que està creixent a nivell global, a nivell local la polarització tòxica i estan creixent..., hi ha una tendència a l'alça dels autoritarismes. I, en aquest sentit, és encara més important que mai la feina de l'ICIP, de la

construcció de pau i de la difusió de la cultura de pau, tant en clau externa com interna. Llavors, en aquest sentit és important veure també els reptes d'aquest pla estratègic i aquest repte important que s'ha plantejat de construir Catalunya com un *hub* internacional de construcció de pau. Llavors, en aquest sentit veure també i preguntar-los si tenen alguna proposta concreta, diguem-ne, per a aquest Parlament per poder-ho fer possible. És cert que s'està produint paral·lelament com un creixement molt important de l'Agència Catalana de Cooperació, que entenem que també ha de poder revertir en aquesta construcció de la cultura de pau i de potenciar projectes de construcció de pau a nivell internacional. Llavors, en aquest sentit, també preguntar-los si hi ha algun plantejament conjunt amb l'Agència Catalana de Cooperació o amb altres actors per tal de complir amb aquest objectiu estratègic d'aquest *hub* internacional o aquest creixement, jo crec, i posar Catalunya al centre de la construcció de polítiques de pau a nivell internacional.

Per un altre costat, sí que, també, com plantejar una reflexió, veure de cara al futur de quina manera podem trobar mecanismes de col·laboració entre el Parlament i l'ICIP. Per exemple, agafar com a pràctica que quan es faci, per exemple, l'enquesta que vam fer sobre convivència i seguretat que es pugui també presentar al Parlament, perquè crec que és una eina de molta utilitat per a tots els parlamentaris. També és cert que jo, com a parlamentari, ho podria haver demanat, però suposo que es un dia d'avui també per posar-nos deures de manera conjunta, i jo crec que sí que és important. Jo crec que molta de la feina que feu a l'ICIP també ens és útil i jo crec que, a més a més de l'acte que es fa un cop a l'any, a més a més d'aquesta presentació de la memòria, potser estaria bé trobar aquests mecanismes, i, fins i tot, en aquesta presentació de la memòria, plantejar la presentació de la memòria i potser que pugueu compartir, perquè crec que també és molt important per a aquest Parlament, la vostra visió de quin és l'estat, diguem-ne, de la cultura de pau i una mica de context internacional, perquè ens seria de molta utilitat. I jo crec que avui és important, evidentment, centrar-nos en la memòria, però potser podríem ampliar tots plegats aquest focus, i és una eina de col·laboració institucional que crec que és important per a tots i per a totes.

A més d'això –ja ho he dit–, el pla director «País de pau», que els propers mesos en aquest Parlament tindrem el seu debat. Crec que és un moment molt important, molt

clau, veure de quina manera es pot arribar a la transversalització d'aquestes polítiques de pau. I, bé, pensem que estem en un moment molt important.

Després, preguntar-los, en relació amb l'àrea de violències fora de conflictes bèl·lics, tot el treball que fan amb acompanyament, amb desaparicions forçades. També veure si poden aprofundir una mica més en el treball que fan, concretament, en altres països –crec que a Mèxic, a algunes zones de Centreamèrica. I també si han detectat maneres en les que es podria, diguem-ne, donar més suport des de Catalunya, en aquest cas des del Govern, també en aquest tipus de processos tan importants. I, bé, quins aprenentatges...

Després, sí que, evidentment, es va produir una queixa de Plataforma per la Llengua després de l'exposició de PolsXtremes. Pensem que sí que és important i necessari que es pugui explicar també com s'ha resolt aquesta situació després de la queixa des de la junta de govern i, bé, de quina manera s'ha entomat.

I res més. Se m'ha acabat el temps. Sí que, un cop més, agrair-los la feina que fan de manera quotidiana i també animar-nos conjuntament a continuar defensant la cultura de pau. I, sobretot, estendre-la en un moment tan clau i tan important com el que estem vivint, on tot està canviant, on portem quinze anys on les xarxes socials també estan fomentant jo crec que processos d'alimentació i de fer més gran encara la polarització tòxica. I, bé, jo crec que és important que puguem debatre, tenir diàleg, i és el que continua fomentant sempre l'ICIP, i cal agrair-ho.

Merci.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat. Doncs, atès que no hi ha cap representant de la CUP ni del Grup Mixt, començarem amb un torn de vint minuts per donar resposta a les qüestions plantejades i tancar la compareixença. Gràcies.

Kristian Herbolzheimer Jepsson (director de l'Institut Català Internacional per la Pau)

Molt bé, doncs moltíssimes gràcies per ser de nou aquí i per rebre'ns i per escoltar-nos i per compartir amb nosaltres com veieu vosaltres la feina que estem fent des d'un institut públic singular. Hi ha pocs parlaments en el món que hagin legislat sobre

pau, parlaments que no hagin sortit d'un conflicte armat, com Colòmbia, que té molta legislació de pau. Em refereixo, per exemple, a parlaments europeus. Hi ha molt pocs parlaments que han volgut impulsar amb una llei pròpia un institut públic per mirar d'articular, des de la institucionalitat en diàleg amb la societat, les respostes a les necessitats i als canvis que pateixen les societats per raons naturals, amb un tema que és paradoxal entre com tothom l'esmenta, la pau, i, en realitat, la poca inversió –no em refereixo només econòmica, sinó fins i tot institucional– que hi ha en el món per prevenir les violències, si ho comparem amb la inversió econòmica i en recursos humans per gestionar les violències.

En aquest sentit, Catalunya fa una aposta, la fa des del moment que crea la llei de foment de la pau, del 2003, i la llei de creació de l'ICIP, del 2007, amb una vocació internacionalista de primer ordre i es converteix en un referent internacional. I, per tant, es projecta com a país com a voluntat de ser cap a l'exterior, però, a més, amb una singularitat addicional. La majoria dels instituts de pau que existeixen al món es dediquen als conflictes armats, a allò que passa allà. No hi ha legislació de pau que tracti els conflictes interns en un país que no està en una situació de conflicte armat. I aquí la llei sí que ho tracta –la del 2003–, i el mandat de l'ICIP sí que ho tracta. I jo crec que això és un encert, i ara cada cop més. Perquè, efectivament, a Alemanya, a Finlàndia, a Irlanda, a Itàlia, a Hongria s'ho estan plantejant. Però, i nosaltres, què n'estem fent? Com està la nostra societat? Com està la nostra democràcia? Quin paper juguem en l'ordre mundial amb els canvis que està fent? I es troben orfes de no haver-ho tractat abans i no haver-ho tractat prou. I crec que aquí tenim una finestra d'oportunitat.

Preguntàveu sobre l'impacte, de què serveix. Nosaltres ara tenim el reconeixement i les capacitats per coliderar a nivell global, però sobretot europeu, converses complexes però necessàries. Perquè, efectivament, davant de problemes complexos no podem buscar solucions senzilles, com ens recordaven ara fa un moment, i nosaltres no podem fugir de la responsabilitat d'abordar els temes per molt complexos que siguin. Jo crec que coincidirem..., espero que tots, no perdo mai l'esperança que tots. Vull recordar que, sent un institut públic que es deu a aquest Parlament, la nostra brúixola política és procurar que tots vostès i els grups que representen..., que nosaltres sapiguem explicar-nos i que vostès sentin que tenen

prou informació per saber què fem i per què ho fem i què volem i, en la mesura del possible, aspirem aquí a màxims, a que recolzin aquest institut. No perquè sigui un institut molt bonic, sinó perquè és un institut que han creat vostès, i estem al servei de vostès. I per això estem aquí, per retre comptes.

Però en aquests moments tenim la capacitat d'incidir amb converses com tots sabem que una cursa armamentista sense horitzó, sense sostre, és el que vam tenir al principi de la guerra freda, després de la Segona Guerra Mundial, fins que vam arribar a tenir una capacitat destructiva de tal magnitud i una inversió econòmica de tal magnitud que les pròpies forces que estaven impulsant la cursa armamentista van arribar a la conclusió que necessitaven posar un fre, i van començar els acords de reducció d'armaments nuclears, de míssils balístics, etcètera, perquè ens havíem passat, havíem anat massa lluny. Per tant, aquests principis de que, òbviament, cal capacitat de seguretat, de defensa i de dissuasió.

Però tinguem aquesta conversa: què entenem avui –no l'any 70, avui– per dissuasió, per seguretat i per defensa. Tinguem aquesta conversa, perquè tenim la sensació que, efectivament, la conversa és, bàsicament, armes sí, armes no, i d'aquesta manera no anem enlloc. I nosaltres creiem que per responsabilitat hem d'entrar en aquesta conversa. Quina seguretat necessita Europa en aquests moments? Què entenem per seguretat? Són més tancs? Són més armes nuclears? És més capacitat de resistir els ciberatacs? Són més drons? És un exèrcit europeu? El consens de paraula és que sí; a la pràctica, no hi ha res que indiqui que sigui possible. Aquestes converses són les que hem de tenir. I quants diners hi hem d'invertir? No podem saltar del dos per cent al cinc per cent perquè ens ho indica un altre, que se suposa que és un aliat avui i l'endemà ja no sabem què és. Hem de tenir una capacitat pròpia de reflexionar. I no és competència de Catalunya, perquè no té competència en defensa, però sí que és competència poder aportar en aquest debat. I no cenyir-nos només al nostre marc geogràfic més proper, sinó ser ambiciosos i des de Catalunya poder liderar converses en aquest sentit.

I qui parla de seguretat parla també de construcció de pau. I és aquest salt qualitatiu que creiem que hem pogut fer aquest últim any, sobretot, quan hem entrat a coorganitzar nou conferències internacionals que marquen les pautes. Vam

començar el mes de gener amb el Comitè de Desaparicions Forçades de Nacions Unides, que va organitzar la I Conferència Mundial sobre Desaparicions Forçades. I això que és un tema estrictament de drets humans, i nosaltres no som una entitat de drets humans; som una entitat que està compromesa, igual que vostès, amb els drets humans, però no és la nostra missió principal. Sí que vam entendre que podíem fer una aportació, i com entenem la construcció de pau en l'àmbit de les desaparicions forçades. I en el moment que familiars de persones desaparegudes, del país que siguin –del Marroc, del Sàhara, d'Iran, d'Afganistan, del país que siguin–, busquen els seus éssers desapareguts, busquen justícia, però, normalment, quan reclamen justícia –fixeu-vos–, no tendeix a ser una justícia punitivista –que se'n vagin tots a la presó o a la forca–, sinó que tendeixen –i això ho hem detectat sobretot amb dones de familiars, de persones

Fitxer 29CUEAE6

desaparegudes– a dir que s'acabi el cicle de venjança. «Volem saber on són els nostres éssers desapareguts. Volem saber què va passar. Voldríem saber qui en va ser el responsable.» Però, després, no és necessàriament perquè se'n vagi a podrir a la presó o a la forca, sinó perquè necessitem poder tancar aquestes ferides i prevenir que no n'hi hagi de noves. Per tant, quan es fan polítiques de memòria no és només per recordar el passat, és per prevenir el futur. I aquí tenim un problema molt gros. Fa dues setmanes vam fer una trobada a Sarajevo per repassar què ens passa amb les polítiques europees de memòria, que tenen com a objectiu el mai més i, en canvi, avui tenim més atrocitats en el món que mai des de la Segona Guerra Mundial, que és quan van començar les polítiques de memòria. Alguna cosa ens està fallant, i ens està fallant col·lectivament.

Llavors ens preguntem: i què pot fer l'ICIP? Bé, l'ICIP pot fer moltes coses i el Parlament pot fer moltes coses i Catalunya pot fer moltes coses i la societat pot fer moltes coses, i també hi ha altres coses que no podem carregar a nosaltres; és a dir, si no se'n surt tot un sistema multilateral de Nacions Unides, una organització per a la seguretat i cooperació europea, una Unió Europea, etcètera, doncs... A veure, posem les coses en el seu just ordre. Nosaltres intentem identificar, amb els

recursos humans, econòmics i el mandat polític que tenim, que emana d'aquesta casa, on podem tenir l'impacte més gran per situar Catalunya com un actor de foment de pau en el món, que és el mandat que ens heu donat vosaltres. I, ahora, no fugint del debat dels reptes que tenim a casa nostra, perquè, malgrat que no tenim un conflicte armat, com tota societat, tenim conflictes socials i polítics inevitables, probablement..., no, segur, necessaris, per sort que hi són, però també tots, a Catalunya i arreu d'Europa i arreu del món, però el nostre marc de referència és Europa, francament, crec que tenim molts indicadors que ens diuen que no estem sabent gestionar les nostres diferències de manera constructiva.

I aquí ens demanàveu quina és la diferència entre una polarització sana i la tòxica. La sana és que, per sort, tenim diferències de perspectives i opinions, i vostès en aquesta casa representen aquesta diferència entre esquerres i dretes, independentistes, no independentistes, visions diferents, però aquí es troben per, malgrat aquestes diferències, poder trobar una manera de projectar el país. Bé, per tant, la polarització, òbviament, és sort que hi existeix. Si no hi haguessin fins i tot emocions de ràbia, de..., no haguéssim pogut tenir progrés social. Quan tenim un problema? Quan la societat entra en una dinàmica on desconeixem la legitimitat del qui pensa diferent a nosaltres i intentem imposar una narrativa, la pròpia, sobre l'altra. I això no és voluntari, això no és cultural, necessàriament; això és un repte que tenim permanentment. Tot conflicte genera emocions, i les emocions tampoc cal reprimir-les. Sort que tenim emocions, que poden ser d'alegria o poden ser de ràbia; es poden gestionar de manera constructiva, o no. I, llavors, aquí hi ha gent que l'interessa que les emocions no les gestionem de manera positiva, i això pot ser per interessos comercials, pot ser per interessos econòmics, i les xarxes socials, que ja no tenen tant de social, sinó que d'una altra cosa, ja sabem, i està descrit i està destapat i està descobert, que promouen aquest factor de no buscar la polarització constructiva, sinó una altra. Per tant, també hem d'entrenar la capacitat de que no pensin per nosaltres i que, per tant, no perdem l'hàbit i la capacitat de pensar de forma diferent, però de manera constructiva.

Igual que la paraula «pau» la fa servir tothom i en nom de la pau s'han fet les barbaritats més grans del món, amb el diàleg ens passa una miqueta el mateix. Tothom fa servir la paraula diàleg, però el diàleg és molt difícil, i ho saben vostès,

que es troben amb situacions molt complexes i han de gestionar molta complexitat. Perquè és fàcil parlar. Parlant la gent s'entén. Home, sí, o no, perquè s'han de voler entendre. I si parles perquè vols explicar la teva veritat, però no estàs disposat a escoltar una veritat que potser et qüestioni o et faci repensar la teva, realment no hi ha diàleg, és una conversa. No és ni una conversa: és expressar paraules. Dialogar sobre temes que no ens afecten molt –si dinem aquí o dinem allà–, podem dialogar; dialogar sobre temes on tenim perspectives radicalment diferents és molt més difícil, i ho saben i vostès perfectament, i d'això no en sabem gaire. Vostès sí que en saben, perquè es dediquen a això, però, com a societat, tenim un repte important per poder gestionar, per saber gestionar nosaltres les emocions d'una manera constructiva, ser conscients dels nostres biaixos, ser conscients dels biaixos de l'altre, i a partir d'aquí veure com podem entrar en una conversa complexa.

Això és el que també estem fent ara tant a la societat catalana... –ja fa anys que ho fem, amb exemples que comentava abans el president–, i, de forma creixent, creiem que hi ha una finestra d'oportunitat per a una institució pública catalana en l'àmbit internacional, perquè en l'àmbit internacional els mecanismes institucionals estan fallant. Les Nacions Unides ara no estan negociant cap conflicte armat. La Unió Europea, que té una capacitat, una institucionalitat medidora, no està mediant enlloc, o com a mínim de manera efectiva. L'OSCE, que estava per prevenir precisament la guerra que hi ha..., la invasió russa d'Ucraïna i altres tensions que tenim entre orient i occident d'Europa, no està funcionant, està paralyzada. I en aquest context de paràlisi, on els nord-americans han tancat l'agència de cooperació i han tancat l'Institut Americà de Pau, que era l'institut de pau més gran que tenia en el món, això ha creat un buit. I ha creat un buit on, a partir d'aquí, hem rebut peticions, efectivament, de països africans, de països americans.

L'ICIP ens podria ajudar a crear un espai de diàleg i conversa entre actors d'oposició a règims tirans, independentment de la religió, i, sobretot, dins de la fragmentació de l'oposició típica de qualsevol exili d'un règim autoritari entre faccions que pensen radicalment diferent. I aquí hi ha un espai; ara, és un espai complex i és un espai que necessita complicitats institucionals i polítiques i és un espai incipient, i, en la mesura que es vagi concretant i que la discreció ho permeti, doncs ens interessarà poder tenir la possibilitat d'explicar-vos-ho. És en aquest sentit també que volem

incrementar la relació de l'ICIP amb el Parlament i amb els grups parlamentaris. Volem poder tenir unes converses més contínues, que ens pugueu interpel·lar, qüestionar i criticar d'una forma més freqüent i més directa i que ens pugueu orientar en com creieu..., si estem tenint la mateixa visió de l'impacte estratègic que pot tenir l'ICIP en el context actual o no. I, a partir d'aquí, veure com busquem la màxima confluència.

I amb el temps que em queda passo a respondre... He intentat, amb aquesta introducció, respondre unes quantes de les preguntes i interpel·lacions que heu fet –algunes són molt directes. i no puc evitar, i no era la intenció tampoc, fugir d'estudi i no tractar el tema de l'exposició. Teníem claríssim que avui tractàvem..., tant si ho trèieu com si no ho trèieu. Nosaltres pensàvem en una exposició global i després entrarem en més debat.

L'ICIP està convençut que el català és una eina de cohesió social, i, com a eina de cohesió social, l'ICIP està profundament compromès amb el foment de la llengua catalana. I l'ICIP comparteix la preocupació de les denúncies que hi ha de discriminació en contra de l'ús de la llengua catalana i de tot el risc que està patint en aquests moments la llengua catalana. Això és un compromís que s'ha traduït en el que deia abans: procurem normalitzar en el context global el català com una llengua que parla de tu a tu amb les altres llengües compromeses amb la pau. Per això hem traduït al català cinquanta-un títols d'autors clàssics o d'autors contemporanis, perquè puguem llegir en llengua pròpia el pensament que més influencia el treball per la pau. És per això que col·laborem amb un PEN Català o amb un Festival Literal o amb un Ateneu Barcelonès, aquelles converses que ens permetin abordar des de la cultura, i des de la cultura catalana..., perquè entenem que la cultura de pau és cultura, i, per tant, la cultura, en totes les seves expressions, ha de poder ser eina de cohesió social i de construcció de pau. I des de Catalunya tenim aquesta vocació i aquest compromís.

I perquè no volem fugir de temes complexos... Sí que hi ha temes amb els quals... Els drets humans, qui qüestiona els drets humans? En principi, pràcticament... És a dir, drets humans és un consens social, polític molt ampli, però és polèmic. I a la llengua tenim consens social i polític molt ampli, però, per la raó que sigui i en el

moment que sigui, és un tema que també és polèmic, i surt a les nostres enquestes. I, per tant, creiem que l'hem de saber tractar; tractar-lo per ajudar-lo, per reforçar-lo, per reforçar aquesta idea del català com a instrument de cohesió social i com a dret i deure. I amb aquesta voluntat el vam incloure en una exposició que no va del tema de la llengua, sinó que va del tema de ser conscients dels nostres biaixos, ser conscients d'aquells que volen pensar per nosaltres, i, per tant, tenir la capacitat de resistir-nos-hi, i ser i tenir curiositat per qui pensa de forma diferent. I vam voler incloure com una cosa més de moltes altres el tema de la llengua, i ens vam equivocar, i ho vam fer malament.

I diràs: i per què? Ostres, em costa molt respondre aquesta pregunta, perquè no hi ha ningú que pugui qüestionar el compromís de ningú de l'institut amb la llengua i la cultura catalanes, i tampoc de tots els altres filtres que va passar perquè arribessin aquí. Ara bé, aquí ressaltaria... I, per tant, per això vam demanar disculpes. I, després de fer la carta de disculpes, van dir: «I aquestes disculpes probablement també les haguessin pogut fer d'una altra manera.» Sí, efectivament, també. No sempre l'encertem, i per això vam demanar disculpes. I amb els primers que vam agafar el telèfon per parlar-ne és amb la Plataforma per la Llengua, que és qui ha denunciat la situació. I, a partir d'aquí, hem tingut múltiples converses, el president i al director, amb la Plataforma per la Llengua i hem acordat múltiples maneres de treballar plegats a partir d'aquí en endavant. De manera que, i aquí ressalto l'editorial del *VilaWeb*, diu: «Hi ha un teixit social que és capaç d'alertar i alerta, i hi ha una institucionalitat pública que respon a aquesta alerta, demana disculpes, corregeix.» I, a partir d'aquí, entrem en un cicle viciós..., en un de virtuós, de dir: podem aprendre?, podem formar-nos? Sí, i tant. Ho hem de fer millor. I, a partir d'aquí, hem reforçat el nostre compromís i estem treballant amb la Plataforma per la Llengua, amb Òmnium, amb el CIEMEN, amb nosaltres mateixos, amb vosaltres amb aquesta conversa perquè no només això no torni a passar, sinó que com, a partir d'aquí, ho fem millor, perquè segur que podem fer millor.

I ara m'estic menjant el temps i el president també volia dir alguna cosa.

Xavier Masllorens i Escubós (president de l'Institut Català Internacional per la Pau)

Sí. Dos minuts per contestar alguna pregunta, perquè m'agradaria també... A veure, des del Grup Socialistes i Units per Avançar ens heu dit que com es podia treballar per reforçar el diàleg. Clar, aquesta és la pregunta del milió, i ara no podré contestar-la. Però, realment, el que estem fent ja amb alguns processos de treballar amb grups que estan a la resistència o grups que estan a l'oposició d'alguns règims totalitaris, etcètera, doncs ja diu molt del que es pot fer. I de peticions n'hem tingut... Aquest any hem estat a bastants llocs del món –Àfrica, Amèrica Llatina i Àsia– a on hi ha aquests problemes i a on realment se'ns reclama que puguem treballar en això. Per tant, quan diem: Catalunya pot ser un *hub* de pau? Sí, realment pot ser-ho. I en determinats llocs ens hi estem quedant sols, perquè molts instituts molt molt prestigiosos ho han anat deixant perquè o no tenen finançament o no poden, etcètera.

El Grup d'Esquerra Republicana ens deia: «És que la cultura de pau no és una relíquia.» I tant que no, no és una relíquia. Avui, és més necessària que mai. I jo em penso que aquí hi hauria un gran consens. I no volem defugir dilemes. Realment, és veritat, hi ha dilemes: el militarisme al mateix temps que la cultura de pau, el no a la guerra. Molt bé, totes les coses ficades en una coctelera vol dir que possiblement hi hagi molts matisos, i aquests matisos s'han de treballar i s'han de treballar de veritat, perquè la societat és plural, ningú té la veritat absoluta i la veritat és de les coses més democràtiques que hi ha, perquè tothom en té una mica.

El Partit Popular ens deia sobre índex de pau i si es tenen en compte també els temes de prevenció. Sí, es tenen en compte. I fins i tot hi ha un índex –que no em recordo com es diu–, l'índex de *peace*... Com es diu?

Kristian Herbolzheimer Jepsson (director de l'Institut Català Internacional per la Pau)

International peace index.

Xavier Masllorens i Escubós (president de l'Institut Català Internacional per la Pau)

International peace index, que et dona uns quants valors, que no són tots de seguretat tal com l'entenem, sinó també de seguretat no punitiva, és a dir, d'estàndards de vida, de qualitat, de dignitat, etcètera, etcètera.

I després ens dieu que pressionar organismes internacionals. Sí, ho estem fent, però des de la capacitat que tenim. Però

Fitxer 29CUEAE7

de veritat que ho intentem fer tant com puguem.

I des dels Comuns ens heu demanat a veure si la presentació de l'enquesta doncs la podríem portar aquí. Jo, les vegades que vulgueu, perquè penso que quanta més relació tinguem, com més informats puguem estar tots..., doncs seria molt útil.

De VOX. Només et demanaria, quan parlis de l'islamisme..., que l'islamisme, l'islam, no tenen res a veure. Els dogmatismes estan en totes les religions, no només en l'islam. I, per tant, quan parles d'islamisme estàs cometent una falta semàntica, perquè és com dir el catolicisme o dir una altra cosa.

I dius que la nostra posició no ha estat, diguéssim, d'acord amb la situació actual, que no està d'acord amb la situació actual. Jo ho sento molt, perquè no volem, de veritat, excloure ningú ni pensar que estem als antípodes de ningú, però, realment, no veure que un institut de pau lo que busca és el diàleg i que, per tant, aquí s'intenta trobar la bona fe, doncs és veure molt poca cosa, trobo, perquè això és el que estem fent.

Moltes gràcies a tothom, eh?

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies als compareixents, de veritat que ha estat un goig escoltar-los. I els veiem aviat.

Francesc de Dalmales i Thió

Presidenta, nosaltres sí que volíem fer servir un minut de torn de contrarèplica. No, no, no has de mirar la presidenta: la presidenta ets tu.

La vicepresidenta

Tothom...

Francesc de Dalmales i Thió

La presidenta ets tu, i tenim dret a demanar un torn de paraula quan han intervingut els...

La vicepresidenta

Molt bé. Doncs quins grups voldrien un minut? *(Pausa.)* Algun altre? *(Pausa.)*

Francesc de Dalmales i Thió

És un minut només.

La vicepresidenta

Un minut? Doncs comencem de major a menor? Doncs va. Vinga, endavant.

Neus Comes Pon

Bé; aprofito per a l'agraïment, moltes gràcies. I la veritat és que donaria per a més i podríem fer-ho per més. A mi també em sap greu que hi hagi algun grup que hagi utilitzat tota la intervenció concretant-la només en un punt com és el Palau Robert, amb tota la feina que feu. És una pena perdre, no?, els cinc minuts en només centrar-nos en aquest tema. Sí que m'agradaria dir-ho, que és una pena. Però jo agrair-vos...

I sí que abans m'he deixat de dir –crec que ho ha dit la companya d'Esquerra– en què us podem ajudar, no?, i com ens podem ajudar i com podem ser nosaltres útils a vosaltres. Perquè vosaltres dieu «volem ser útils»; nosaltres també. Llavors, de quina manera amb vosaltres podem ser útils?

Gràcies.

La vicepresidenta

Molt bé; gràcies, diputada. Endavant, sí.

Francesc de Dalmales i Thió

Doncs us volem agrair en la forma i en el fons les explicacions que heu fet. Les havíem trobat a faltar durant tot aquest temps. Us ho agraiem molt, us agraiem molt com les heu treballat, com les heu expressat, i creiem que és una molt bona manera de com es poden resoldre, ara sí, amb el diàleg.

I una última puntualització, que us l'he fet cada vegada que heu comparegut durant tots aquests anys que ens veiem –jo recordo que des del 2018 que presenteu aquest informe. Jo no sé a quants parlaments heu assistit al llarg de la vostra trajectòria que tinguin escons buits perquè hi hagin diputats que hi han a l'exili. Per tant, Kristian, quan dèieu: «Us trobeu tots els diputats aquí al Parlament i parleu», no és veritat. Hi han dos diputats que estan a l'exili, i és una vergonya democràtica que això sigui així. I estaria molt bé que l'ICIP també se'n fes ressò alguna vegada.

Gràcies.

La vicepresidenta

Algun altre torn? (*Pausa.*) Doncs molt bé, moltíssimes gràcies.

Kristian Herbolzheimer Jepsson (director de l'Institut Català Internacional per la Pau)

Sí, això és una anormalitat democràtica òbvia, d'acord? I, per tant... Ens demanareu..., unes quantes persones ens heu demanat: «Per què no heu dit res del nord de Nigèria, de les persones cristianes? Per què no heu dit de les dones a l'Afganistan?» Bé, a veure, som... L'ICIP, si us hi heu fixat, fa poques declaracions públiques; no fem comunicats, perquè creiem que no és la nostra funció fer comunicats, però sí parlar i tenir aquestes converses. I quan no fem un comunicat no vol dir que callem perquè assentim, eh? I, per tant, en aquest sentit també podem fer-hi més.

I què podem fer plegats? Escolteu, jo crec que la llei del 2003 és una bona intenció, però és un mal instrument, perquè es queda en una declaració d'intencions que no es concreta en re. Necessitem, si ens creiem de veritat que Catalunya vol ser un actor de foment de la pau internacional, però també a l'àmbit domèstic, però no domèstic perquè ens mirem el melic, sinó domèstic perquè les societats europees també tenen un repte de gestionar les nostres diferències internament..., doncs donem-li *chicha*, donem-li a aquesta llei. I això és el pla director de pau que passarà per aquest Parlament. I crec que és un bon moment perquè hi pensem col·lectivament i li donem tot el contingut. El Govern té ara la responsabilitat de redactar-lo. Ha demanat suport a l'ICIP tècnic; polític, no, perquè ho fa el Govern, però tècnic. Bé, l'ICIP està al servei de les administracions, de totes les

administracions, i del Parlament, i, per tant, oferim un servei tècnic. Però després ve aquí. I si, per la deliberació aquí, també teniu alguna consulta i podem parlar prèviament a veure l'ICIP què pensa, en aquesta comissió, en la que faci falta, bilateral, encantadíssims. I quan tinguem un pla director de pau, de nou, això, en el context actual, serà notícia i serem referent.

I acabo amb una frase. Fa cent anys, Albert Einstein va escriure una carta a Sigmund Freud, i li va preguntar: «La humanitat està condemnada a la guerra?» Després va venir la Segona Guerra Mundial, i, fruit de la Segona Guerra Mundial, hi va haver un consens ampli, global, de que no estem condemnats a la guerra, i per això es creen les Nacions Unides i per això es crea la Unió Europea i per això es crea l'OSCE. Avui, totes aquestes institucions estan en crisi. I si tu preguntes al públic, a l'opinió pública, si creuen que la guerra és inevitable, jo diria que fins i tot si féssim una enquesta aquí tindríem molts dubtes, perquè hi ha massa indicadors que ara mateix ens fan ser pessimistes. Però, així com vam crear les Nacions Unides, la Unió Europea, l'OSCE i altres institucions, perquè ens creïem un relat que la guerra no és inevitable, hem de tenir –i aquí, de nou– crec que el repte col·lectiu de bastir un relat d'esperança, que no estem condemnats ni a la guerra ni a la iniquitat ni que les coses vagin pitjor. I aquí crec que hi ha un repte col·lectiu el qual podem treballar molt plegats.

La vicepresidenta

Serà el final? *(Pausa.)* Doncs moltíssimes gràcies.

Ens donem tres o quatre minuts? Sí.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 29CUEAE8

La vicepresidenta

Molt bé. Continuem? Sí o sí?

Molt bé; doncs demano als grups si podem votar els punts de les sol·licituds de la següent manera: votarem al punt 2 i, després, del 3 al 6 conjuntament. *(Pausa.)* Sí? D'acord.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Comunitat Ucraïnesa de Catalunya perquè informi de la situació a Ucraïna quatre anys després de l'inici de la invasió russa

356-01406/15

Doncs el segon punt de l'ordre del dia és la sol·licitud de compareixença d'una representació de la comunitat ucraïnesa de Catalunya davant la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior perquè informi de la situació a Ucraïna quatre anys després de l'inici de la invasió russa.

Vots a favor?

Unanimitat.

Molt bé. Doncs queda aprovada.

Sol·licituds de compareixença

356-01463/15 a 356-01466/15

I, llavors, el tercer punt de l'ordre del dia és la sol·licitud de compareixença de Nezza a Azahar, cònsol del Marroc, davant la Comissió de Unió Europea i Acció Exterior perquè informi sobre el nombre de persones que estan regularitzant llur situació.

El quart punt és la sol·licitud de compareixença d'Abdelhakim Ammouche, cònsol d'Algèria, davant de la comissió d'Unió Europea i Acció Exterior perquè informi sobre el nombre de persones que estan regularitzant llur situació.

El cinquè punt de l'ordre del dia és la sol·licitud de compareixença de Murad Ali Wazir, cònsol del Pakistan, davant la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior perquè informi sobre el nombre de persones que estan regularitzant llur situació.

I el sisè punt de l'ordre del dia és la sol·licitud de compareixença de Gillian Maghmud Galindo, cònsol de Colòmbia, davant de la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior perquè informi sobre el nombre de persones que estan regularitzant llur situació.

Vots a favor?

Tenim el Partit Popular i VOX.

Vots en contra?

La resta de partits: Junts, Comuns, Esquerra Republicana, PSC i Units per Avançar.

Doncs no queda aprovada.

Proposta de resolució de suport a les exportacions del sector porcí

250-00939/15

A continuació passem al setè punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució de suport a les exportacions del sector porcí, presentada pel Grup Parlamentari de Junts. I té la paraula per tres minuts el diputat Fàbrega. Gràcies.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, presidenta. Bé, aquesta proposta la vam registrar el 9 de desembre de l'any passat, òbviament, deu dies més tard del primer cas de pesta porcina africana detectada en un senglar a Cerdanyola del Vallès, el primer cas de pesta porcina africana a la península Ibèrica des de l'any 1994, no? I la vam registrar per aportar propostes davant d'una greu crisi sanitària. Recordem que en aquells inicis el molt honorable president Illa estava de viatge a Mèxic. No va avançar la tornada –i, per cert, Mèxic va suspendre les importacions. I, de fet, la vam registrar convençuts que l'hauríem de retirar, perquè el que demanem, que és de sentit comú, arribat el dia d'avui doncs s'hauria aplicat, no? Però, malauradament, no ha estat així. I és preocupant que, quatre mesos més tard, encara continua sent vigent, potser no en la seva totalitat, però sí molt vigent, no?

El sector ha reaccionat, però l'acció exterior no ha donat els resultats que s'haurien d'haver donat. És un sector estratègic –ja ho saben–: més del cinquanta per cent de la producció ramadera catalana, el trenta-cinc per cent de la producció final agrària i que exporta més del cinquanta-set per cent del que es produeix. Des d'aquell 25 de novembre, doncs 241 senglars infectats en deu municipis de tres comarques –el Vallès Occidental, el Baix Llobregat i el Barcelonès–; cap d'aquestos positius en

granges –cap. Però, malgrat això, doncs molts països han aplicat restriccions comercials. I aquí és on tenim el problema, eh?, perquè, malgrat alguns avenços en l'àmbit sanitari –el nou marc europeu de zonificació, validat el febrer–, molts països no l'apliquen.

Per tant, quatre mesos més tard no s'ha reobert cap dels grans mercats que es van tancar de manera efectiva; alguns països accepten la regionalització parcial – bàsicament la Unió Europea i Regne Unit–, però altres, com el Japó, mantenen un veto total, i Xina i Mèxic no accepten la regionalització de l'OMS, no? I tots ja tenen proveïdors alternatius, no? I, a més, tot això sense un calendari de resolució, perquè és una crisi que, recordem-ho, no es tancarà fins passat un any del darrer cas positiu, i cada setmana, malauradament, anem tenint casos. Els mercats no esperen, i quan els perds, els perds.

L'impacte econòmic és molt rellevant: pèrdues de desenes de milions d'euros mensuals i un impacte acumulat per sobre dels 300 milions d'euros. Amb dades d'ahir de Mercolleida, la cotització del quilo de porc, que es situa en 1,27 euros, fa un any era d'1,75. Per tant, cada mes sense resultats, sense nous mercats doncs són milions d'euros que es van perdent, i no s'han aconseguit aquestes reobertures clares dels mercats més rellevants, ni des de la Conselleria d'Acció Exterior i Unió Europea ni des del ministeri. Recordem el ministre Luis Planas, que només es va moure per defensar el pernil ibèric al Japó. O sigui, el porc català no fa falta; ara, el pernil ibèric no ens el toqueu, eh? Va ser lamentable i, a més, sense èxit, eh?, tot sigui dit. I això és el que el sector doncs no acaba d'entendre, no?

Acabo, presidenta El problema no és la sanitat animal; és que els nostres socis comercials continuen aplicant criteris administratius en lloc de criteris epidemiològics. La Unió Europea aplica la regionalització, que és el que demanem a la PR, però molts països tercers o no l'apliquen o l'apliquen malament, i això és responsabilitat de la diplomàcia comercial, de l'acció exterior i de la negociació bilateral, o de la seva absència, no? Per això, el que demanem és més esforços al conseller Duch i al Govern perquè actuïn, perquè cada mes que passa el sector hi perd i Catalunya hi perd.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat. Cap grup ha presentat esmenes, crec, i, per tant, procedirem per ordre de representació, sent l'últim grup el que dona suport al Govern. Té la paraula per un temps de tres minuts el diputat d'Esquerra Republicana, el diputat Fernández.

Juli Fernández Olivares

Moltes gràcies, presidenta. Tan sols per expressar el sentit del nostre vot, que serà afirmatiu. Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. A continuació té la paraula el diputat senyor Manchón, del Partit Popular.

Hugo Manchón García

Gracias, vicepresidenta. Nosotros apoyaremos la propuesta de resolución en los puntos 1, 3 y 4; en el 2 nos abstendremos. Compartimos la preocupación del sector porcino y cómo ha afectado la crisis de la peste porcina a la economía catalana y también al conjunto de España. Y defendemos que los acuerdos de regionalización sean con criterios epidemiológicos y no solo con limitaciones administrativas.

Sí es verdad, y no es por defender al Gobierno de España, que la obligación de cualquier gobierno de una nación es defender a todo el sector y que el impacto de cualquier crisis no sea el mayor posible, y por eso nos abstendremos en el punto 2, porque consideramos que Cataluña, dentro de sus competencias, puede llegar a acuerdos bilaterales y a hablar con el resto de países y regiones del mundo, pero es el Gobierno de España el competente para hacerlo, aunque a veces sea incompetente, y tiene la competencia para defender estos acuerdos internacionales. Por eso considero que es importante tenerlo claro, porque a veces siempre tendemos en esta comisión a pensar que no hay un gobierno de la nación, y en este caso sí lo hay, aunque a veces peque de irresponsabilidad.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. A continuació té la paraula el diputat de VOX, el senyor Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, presidenta. Nosaltres avui votarem a favor d'aquesta proposta que se'ns presenta, i ho farem per responsabilitat amb un sector que és tan important per a Catalunya, que és essencial. El sector porcí, doncs, no representa una activitat econòmica més, sinó que és un dels pilars econòmics del nostre país, i ho és especialment aquí a Catalunya. Representa més d'un cinquanta per cent de la producció ramadera, milers de llocs de treball i un element clau per a l'equilibri territorial, especialment a les comarques del món rural.

I, precisament per això, el que està passant actualment doncs ens sembla tan greu, perquè estem veient com països tercers estan bloquejant exportacions catalanes per criteris administratius que, francament, són absurds, que no representen la realitat sanitària que s'està vivint a les granges catalanes, perquè no hi ha cap tipus de focus a les nostres granges, no hi ha cap risc per al consum, i, tot i així, doncs s'està penalitzant un sector que és per nosaltres estratègic.

I aquí és precisament on volem posar el focus, perquè es dona tanta importància a l'acció exterior... En el projecte de pressupostos es plantejava fins i tot un augment, noves ambaixades... Per a què serveixen, si, després, quan ens trobem amb un cas...? Perquè les competències les tenim precisament aquí, en la promoció econòmica. Quan tenim competències i no les fem servir i després demanem altres... En fi, no sé exactament per a què serveix tot aquest desplegament i la voluntat de crear un nou cos de diplomàtics si, quan hi ha un sector que realment necessita doncs l'actuació del Govern, el Govern no hi és.

Però també hem de dir que la responsabilitat no recau només sobre la Generalitat, sinó que és el Govern de Pedro Sánchez qui té la *gran* responsabilitat final de negociar amb Xina, amb Mèxic i amb la resta de països per tal de garantir doncs que els nostres productes, no només els catalans, sinó els de tot Espanya, puguin competir en igualtat de condicions. Però la realitat, desgraciadament, és ben diferent. El Govern socialista utilitza la política internacional per fer fressa, per fer soroll, per tapar les seves corrupteles, i cada gestió internacional de Pedro Sánchez és pitjor que l'anterior. I no només ens ha fet perdre pes, ens ha fet perdre credibilitat, ens ha fet perdre aquesta capacitat negociadora, sinó que el Govern socialista ens està

allunyant dels nostres aliats tradicionals europeus i occidentals per posar-se al costat dels tirans de mig món. Pedro Sánchez i el Govern socialista han deixat a l'estacada el sector porcí...

La vicepresidenta

Diputat, el temps.

Alberto Tarradas Paneque

...—acabo de seguida, presidenta—, han abandonat els interessos comercials del nostre teixit productiu. Cap productor porcí està donant les gràcies a Pedro Sánchez. Els únics que li estan donant les gràcies a Pedro Sánchez són els terroristes de Hamàs i és el govern teocràtic de l'aiatol·là, que tant li agraeix a Pedro Sánchez la seva política internacional que ha posat la seva cara amb una frase d'agraïment en els míssils amb el qual està bombardejant població innocent.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

A continuació té la paraula el diputat de Comuns, el senyor Garcia. Gràcies.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, vicepresidenta. Sí, de manera molt breu, perquè ja hem exposat el nostre plantejament de manera continuada també a la Comissió d'Agricultura. Donarem suport en aquesta proposta de resolució.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Atès que no hi ha cap diputat de la CUP ni del Grup Mixt, té la paraula la diputada Neus Comes, del PSC i Units per Avançar.

Neus Comes Pon

Gràcies, vicepresidenta. Agrair la presentació d'aquesta proposta del sector porcí a la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior, perquè això posa en valor no només el sector porcí, sinó també les exportacions a Catalunya. El sector porcí és clau i estratègic per a l'economia catalana i la cohesió territorial del país —totalment d'acord, absolutament d'acord. De fet, estem d'acord íntegrament en tots i cadascun dels punts de la proposta i els votarem tots a favor.

Però, tot i així, no m'he de deixar de dir que Catalunya s'ha consolidat com un dels centres de producció més importants del continent europeu i com el segon productor d'Europa i el desè productor de carn de porcí del món. Alhora, és la principal regió d'explotació porcina, bovina i d'aus d'Espanya, i la internacionalització representa un element clau per poder comercialitzar la seva oferta, i el porcí representa més del seixanta per cent tant en el volum com en el valor de les exportacions de carn. Les dades del 2025 confirmen la fortalesa estructural del sector agroalimentari català – el porcí en forma part–, i, de fet, l'escenari cap al 2026 és d'alerta activa i adaptació estratègica davant d'un entorn internacional canviant. Tenim un nou màxim històric del sector agroalimentari català, que registra exportacions per un valor de gairebé 17.000 milions d'euros.

El sector porcí s'ha vist afectat, sí, pels aranzels xinesos –no els oblidí, senyor Fàbrega–, a partir del mes d'agost, i per les restriccions associades al brot de la PPA, de la pesta porcina, el mes de desembre. Però, malgrat això, el context de les exportacions de porcí ha mostrat una evolució resilient en el conjunt de l'any, si mirem tot l'any, amb un augment del volum del 6,6 per cent. Això sí, un lleu descens del valor: menys 1,10 per cent de la reducció del preu mitjà. Cal destacar, però, que el setanta-cinc per cent dels mercats extracomunitaris es mantenen oberts i reconeixen el principi de regionalització, i, dins de la Unió Europea, no es pot exportar amb normalitat. Set dels cent quatre països –set dels cent quatre països– als quals exporta habitualment Catalunya no accepten encara aquest criteri de regionalització –cert és que entre ells hi ha el Japó i Filipines, que són el segon i el tercer mercat exportador. Però el Govern manté contactes bilaterals actius i negociacions en curs per avançar-hi, i tant des del Govern estatal com des del Govern de Catalunya, malgrat que vostè no vegi, potser, encara avenços, s'hi està treballant. De fet, l'objectiu des del brot de la PPA ha estat preservar la capacitat exportadora, garantir la no propagació en granges –que de moment s'està aconseguint–, delimitar i dominar la zona infectada, intensificar les captures dels senglars i mesures d'erradicació i control –mantenir els dispositius de vigilància i informació i les restriccions d'accessos.

En aquest marc, s'està impulsant l'estratègia exportadora agroalimentària de Catalunya amb l'objectiu de valoritzar el producte, ampliar la seva base exportadora,

obrir nous mercats i consolidar la presència als mercats actuals. I també subratllar, ja que se'n parla a la proposta, que el sistema de bioseguretat és robust, basat en criteris científics i en el qual es va presentar el pla de bioseguretat 360 graus per blindar justament el sector porcí davant dels nous reptes

Fitxer 29CUEAE9

sanitaris.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputada. Doncs procedim a la votació. Algun grup parlamentari demana la votació per separat?

Hugo Manchón García

Sí, del punto 2.

La vicepresidenta

El punt 2.

Alberto Tarradas Paneque

El punt 1 i el punt 2.

La vicepresidenta

El punt 1 i el punt 2. Algun altre? *(Pausa.)* Molt bé.

Doncs votem el punt 1 de la PR.

Vots a favor?

Tots els grups a favor.

Vots en contra?

Abstenció?

Perdó. VOX. O sigui, vots a favor eren tots menys VOX. Molt bé.

El segon punt de la PR.

Vots a favor?

Junts, Comuns, Esquerra Republicana, PSC i Units per Avançar voten a favor.

Vots en contra?

Vots en abstenció?

EI PP i VOX.

Votem a continuació els punts 3 i 4.

Vots a favor?

Tots els grups a favor, cap en contra, cap abstenció.

Doncs queda aprovada. Molt bé.

La presidenta

Continuem amb el vuitè punt de l'ordre del dia.

Proposta de resolució sobre l'ampliació de la Unió Europea

250-00949/15

Proposta de resolució sobre l'ampliació de la Unió Europea, presentada pel Grup Parlamentari de Junts. Té la paraula per tres minuts la diputada Ennatu Domingo.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Bona tarda, diputats. Des de Junts presentem una proposta de resolució sobre l'ampliació de la Unió Europea. Aquest és un debat que s'ha intensificat al Consell Europeu malgrat les traves que posen alguns estats membres. Ampliar la Unió Europea avui és una necessitat geopolítica i econòmica, i, de fet, els darrers anys la Unió Europea ha anat ampliant el seu mercat econòmic gràcies a diversos acords estratègics, econòmics i de seguretat amb l'Índia, amb Ghana i també doncs l'últim acord amb Mercosur.

Però això no és suficient. La guerra a Ucraïna i a Iran el que ha fet és accelerar el canvi en l'ordre internacional, i creiem que la Unió Europea ha de tenir un paper actiu, no?, aprofundint la defensa del multilateralisme, de les normes internacionals, però, en especial, creiem que s'ha d'avançar en la competició entre Xina, Estats

Units i Rússia, que intenten doncs que els països dels Balcans estiguin sota les seves esferes d'influència. Per exemple, Sèrbia ja ha signat un acord de lliure mercat amb la Xina, i Estats Units està en el procés doncs de signar acords similars amb altres països de la regió justament per allunyar-los de la Unió Europea. I, per tant, creiem que cal un projecte europeu integrador i democràticament robust que ens mantingui com a referent mundial en l'àmbit de l'economia, de la política i l'àmbit social.

Creiem que la Unió Europea ha d'accelerar i agilitzar el procés d'ampliació per esdevenir un actor geopolític fort. El 2019 es van iniciar canvis en la política pública precisament perquè la Comissió fos un actor geopolític, però, avui, el context internacional doncs ens força a fer canvis molt més concrets i molt més contundents, no? I, per tant, creiem que s'ha de començar ampliant per la incorporació d'Ucraïna i Moldàvia i de tots aquells països que ja han mostrat doncs la seva voluntat i determinació política de formar part de la Unió Europea.

Ara sí, en aquesta proposta de resolució nosaltres demanem que l'entrada d'aquests nous estats ha de ser com a membres de ple dret des de l'inici de manera gradual. Sabem que cada país té les seves circumstàncies, per tant, doncs s'hauran de dur a terme canvis en el funcionament del seu dret i del seu estat de dret. Per tant, entenem que s'ha de fer de manera gradual. Però avui jo crec que un dels problemes més grans, que també volem posar-hi l'atenció, és que la Unió Europea ha d'abandonar el sistema de vot per unanimitat com a mètode de presa de decisió, perquè no podem permetre que països com Hongria continuïn bloquejant decisions estratègiques com és el fet doncs d'ampliar la Unió Europea per poder esdevenir aquest actor geopolític, que és ara mateix una necessitat, com he dit, geopolítica i econòmica. I, com he dit també, doncs no és una lògica geopolítica, però també és per aprofundir la democràcia, l'estat de dret i doncs ampliar la seva influència econòmica al món.

Merci.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Hi ha hagut un grup que ha presentat esmenes. És el grup d'Esquerra Republicana, i té la paraula per tres minuts el diputat Juli Fernández.

Juli Fernández Olivares

Moltes gràcies, presidenta. En primer lloc, gràcies per la presentació de la proposta de resolució. Compartim la necessitat de que l'ampliació de la Unió Europea sigui una realitat. Les esmenes que hem presentat han sigut al punt 4 i al punt 5. En el punt 4, afegint al funcionament de l'Estat de dret també les millores en la democràcia dels països candidats. I, ahora, també en el punt 5, quan es parla de la necessitat de reforçar la capacitat de governança de la Unió Europea, doncs proposem incorporar, incrementar la capacitat legislativa del Parlament Europeu, podent iniciar propostes legislatives i ahora garantir que no s'interfereixi en l'elecció i obtenció de la condició d'eurodiputats, una qüestió que semblaria surrealista plantejar en el si del Parlament Europeu, però que tenim evidències de que ha passat en aquesta legislatura i en l'anterior. I, per tant, creiem oportú, en el punt en què es parlava de reformar la governança, doncs poder incloure aquesta situació, ja que hi ha eurodiputats catalans, no?, el diputat Comín, que no pot exercir com a eurodiputat perquè doncs se li ha posat un requisit addicional, que fins aleshores no havia passat mai.

Per tant, ahora que compartim la necessitat de fer l'esforç per part de la Unió Europea per fer aquesta ampliació, doncs perquè tant des del punt de vista de la situació d'aquests països, majoritàriament als Balcans i a l'est d'Europa, que són països fàcilment utilitzables des del punt de vista de la generació d'instabilitat política... I, per tant, creiem que un marc com la Unió Europea generaria una estabilitat democràtica que permetria, a més a més de la millora econòmica d'aquests països i del conjunt de la Unió Europea ampliada, també doncs gaudir de més drets i millors drets. No hem d'oblidar que la Unió Europea es basa en la protecció dels drets humans i, per tant, també aquesta seria part d'aquesta garantia. I molts d'aquests països fa, en el cas d'Albània, més de vint anys –crec que vint-i-tres anys– des del moment en què van ser escollits candidats i, per tant, la generació d'expectatives també fa que puguis acabar generant l'efecte contrari al que al seu moment s'havia començat a generar, i això en alguns d'aquests països ho veiem, el creixement de l'euroescepticisme també generat per la utilització geopolítica d'aquests espais o d'aquests països.

Per tant, la trobem oportuna i donarem suport a aquesta proposta de resolució.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn dels grups que no han presentat esmenes. Procedirem per ordre de representació, essent l'últim el grup que dona suport al Govern. I té la paraula el diputat del PP Hugo Manchón per tres minuts.

Hugo Manchón García

Gracias, presidenta. Seré breve. Votaremos en contra de toda la propuesta. Sí es verdad que compartimos algunas de las explicaciones de la diputada de Junts en cuanto a fortalecer la Unión Europea y el proyecto europeo, pero la ampliación de la Unión Europea se tiene que hacer con las exigencias, los criterios que tocan y no con una PR del Parlament de Catalunya. Y tampoco reconocemos a Kosovo, las declaraciones unilaterales de independencia, con lo cual no podemos dar apoyo a una iniciativa en la que se incluye esta mención. Y tampoco cuando se aceptan enmiendas que..., una moción, una PR que habla de estado de derecho y respetar la democracia, pero cuando se habla de España se pide que no se interfiera en la elección y obtención de condiciones de diputado, rompiendo, ¿no?, con las normas que hay en España para que los prófugos puedan hacer lo que les dé la gana.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX. I té la paraula per tres minuts el diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies, presidenta. Uno lee la moción que hoy nos ha presentado Junts y da la sensación de que ampliar la Unión Europea pues es poco más que una obligación moral, ¿no?, como si fuera la tendencia natural o un paso natural que tiene que seguir el proyecto de la Unión Europea. Y es que, igual que hemos comentado en muchos otros puntos, o al inicio, con la comparecencia inicial, Junts, de la misma manera que el bipartidismo, forma parte de un mundo que ya no existe. Sus

propuestas no responden y no plantean una solución a los retos actuales y reales que tiene la Unión Europea.

Tenemos una Unión Europea que está colapsada, una Unión Europea arrasada por la inmigración masiva, una Unión que es incapaz de controlar las fronteras, donde la identidad de los pueblos autóctonos se diluye, donde la industria y el sector primario están sufriendo las imposiciones de las élites. Y ahora mismo lo comentaba la diputada que presentó la moción, alabando algunos de los pactos, algunos de los acuerdos que lo que están provocando precisamente es ese deterioro, están perjudicando gravemente al sector primario. Estamos en una Unión Europea que además arrastramos tensiones internas, y se está perdiendo peso en el tablero internacional.

Y, ante esta situación, ustedes nos plantean la incorporación de más países. Creo sinceramente que no son conscientes de la situación real que está atravesando Europa, de la gravedad que hay, y eso les impide plantear unas soluciones reales a los problemas a los que nos estamos enfrentando. Incorporar países como Ucrania nos parece una insensatez; además de porque estén en guerra, provocarían un grave desajuste en el sector primario, perjudicando a nuestros productores. Acelerar la entrada de países de los Balcanes sin unas garantías reales de estabilidad institucional tampoco es fortalecer Europa. Eso es añadirle nuevos problemas a una estructura que está llegando a su propio colapso.

Pero hay algo más grave. Ustedes han incluido en la ecuación Kosovo, como si fuera un estado independiente, y la verdad es que no lo es. Y lo afirmamos claramente: Kosovo es Serbia. España, al igual que muchos países de nuestro entorno, jamás ha reconocido su independencia. Por lo tanto, no es aceptable que desde aquí se contribuya de esta manera a promover la desintegración de otros estados independientes ni tampoco su incorporación en la Unión Europea. Pero, además, aprovechan la propuesta para colar la agenda de siempre: eliminar la unanimidad, arrebatando la soberanía a los estados para dársela a la Comisión Europea. Y muchas veces se lo comento, y lo haré una vez más, porque los soberanistas..., bueno, por mucho que se proclamen ustedes, los señores de Junts o de la CUP o de Aliança, del partido que sea, como soberanistas, la realidad es que el separatismo no es más

que un instrumento de las élites globales para desestabilizar las naciones y someterlas al orden mundial. Ustedes forman parte de todo ese proceso, y por todo esto votaremos en contra de la moción.

Muchas gracias.

La presidenta

Ara és el torn del Grup Parlamentari de Comuns. I té la paraula per tres minuts el diputat Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies. El futur de la Unió Europea passa per una ampliació responsable, democràtica i coherent amb els seus valors fundacionals. Llavors, davant aquesta proposta de resolució, la que planteja la possible incorporació d'Albània, Bòsnia-Hercegovina, Kosovo, Montenegro, Macedònia del Nord, Sèrbia, Geòrgia, Moldàvia i Ucraïna, pensem que és una aposta que s'ha de fer de manera gradual pel projecte europeu com a espai de pau, drets i prosperitat. I, en un context internacional marcat per la inestabilitat, les guerres i l'auge dels autoritarismes, la Unió Europea ha de reafirmar el seu compromís amb la democràcia, els drets humans i l'estat de dret, i això vol dir que, efectivament, cal fer aquesta incorporació, però s'ha de plantejar també amb les exigències necessàries i que els processos d'adhesió vagin acompanyats de reformes reals, de consolidació institucional i de garantia de drets humans.

Llavors, en aquest sentit, donarem suport a aquesta proposta de resolució.

La presidenta

Gràcies, diputat. Seria el torn del Grup Parlamentari de la CUP i del Grup Mixt. No en tenim cap representant, per tant, és el torn del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, i té la paraula el diputat Albert Bondesio.

Alberto Bondesio Martínez

Moltes gràcies, presidenta. Els i les socialistes a Catalunya, a la resta de l'Estat i al Parlament Europeu sempre hem estat ferm partidaris de l'ampliació de la Unió Europea. El projecte de pau d'Europa, un procés d'ampliació creïble i basat en els

mèrits, és una inversió en pau, en estabilitat i en prosperitat compartida. A Europa, el somni europeu i de prosperitat és el que ens uneix. Però avui, sobretot davant d'aquests canvis geopolítics sense precedents, des de la política imprevisible i de confrontació del president Trump fins a la brutal i contínua guerra de Rússia contra Ucraïna i l'ascens de l'extrema dreta, doncs es recorda el vital que és enfortir la nostra unitat política i salvaguardar les nostres democràcies. Per tant, agraiem aquesta proposta de resolució de

Fitxer 29CUEAE10

Junts, a la que hi votarem majoritàriament a favor.

Per què? Perquè és important tenir en compte i seguir recordant a tothom que l'ampliació de la Unió Europea ha portat beneficis significatius no només als països que s'hi han incorporat, sinó també als que ja en formàvem part; ha expandit l'àrea de pau, de democràcia i de prosperitat compartida a tot el continent, fent que la Unió Europea sigui més forta, més diversa i més resilient davant dels reptes globals. En aquest procés d'ampliació, la Unió Europea ha de mantenir ferma la seva promesa als qui s'esforcen per defensar els valors i les normes europees, duent a terme reformes que moltes vegades són difícils, particularment, per exemple, doncs a Montenegro o Albània, que el diputat d'Esquerra hi feia referència abans, no?, que han acceptat aquestes reformes, i donem suport als ambiciosos objectius per estar preparats per a la seva adhesió el 2026 i el 2027.

Ara bé, a aquesta ampliació hi ha qüestions que s'han de tractar. Com a socialistes, reafirmem el nostre compromís amb aquest procés d'ampliació de la Unió Europea que sigui fermament basat en els mèrits, depengui d'autèntiques reformes democràtiques i que s'apliqui de forma coherent a tots els països candidats. Per això, hi ha una sèrie de qüestions davant d'aquesta ampliació que ens preocupa, com la crisi política a Sèrbia davant de l'autocràtic president Vučić o que a Geòrgia el partit governant hagi abandonat el procés de reformes proeuropees, establint un règim autoritari malgrat les contínues manifestacions proeuropees a les que s'enfronta, o, per exemple, la necessitat de més diàleg entre Belgrad, Pristina i la Unió Europea.

Ja per últim, mentre els països aspirants es preparen per a l'adhesió a la Unió Europea, la mateixa Unió Europea ha de fer també els seus deures i preparar-se per a l'ampliació. Això significa entaular un debat profund, com, per exemple, s'ha comentat la necessitat d'eliminar del nostre procés intern de presa de decisions doncs el requisit d'unanimitat, per exemple, en matèria exterior.

De nou, agràits i agràides per aquesta proposta de resolució, a la que hi votarem a favor a la gran majoria de punts.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del grup proponent per posicionar-se sobre les esmenes, i té la paraula per un temps d'un minut la diputada Ennatu Domingo.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. En primer lloc, donar les gràcies al diputat d'Esquerra Republicana per haver presentat les dues esmenes, que hem acceptat, i també per la seva intervenció. Efectivament, nosaltres no compartim la idea de que hi hagin ciutadans de primera i segona i, per tant, creiem que els vots dels ciutadans catalans s'han de tenir en compte. I, evidentment, és una anomalia democràtica tenir un europarlamentari de Junts que no pot exercir.

La defensa de la Unió Europea i la seva seguretat passen per incloure Ucraïna, i la garantia de la sobirania econòmica de la Unió Europea també passa per incloure Albània, Bòsnia-Hercegovina, Kosovo, Montenegro, Macedònia, Sèrbia, Geòrgia, Moldàvia i Ucraïna, finalment. Per tant, tots els estats que defensen la democràcia, la igualtat entre els ciutadans europeus demanen l'ampliació, i els estats amb tendència autoritària, no, i són precisament els que la bloquegen.

Nosaltres creiem que aquesta proposta, o almenys l'ampliació de la Unió Europea, pot permetre, no?, genera l'oportunitat de que els ciutadans doncs de la regió dels Balcans puguin tenir aquesta oportunitat, no?, de democratitzar-se més, de poder tenir uns països molt més pròspers i també més drets socials, evidentment.

La presidenta

Gràcies, diputada. Procedirem a la votació. Algun grup demana votació per separat?
Té la paraula el diputat del PSC.

Alberto Bondesio Martínez

Sí, gràcies. Naltros demanem votació separada del punt número 5.

La presidenta

Algun altre grup? *(Pausa.)* No? Doncs, aleshores, la proposta té set punts.

Votarem els punts 1, 2, 3, 4, 6 i 7.

Vots a favor?

El Grup de Junts, del PSC i Units per Avançar, Esquerra Republicana i Comuns.

Vots en contra?

PP i VOX.

Queden aprovats els punts.

I ara votarem el punt número 5.

Vots a favor?

El Grup de Junts, Esquerra Republicana i Comuns.

Vots en contra?

El Grup de PP i VOX.

I abstencions?

El Grup del PSC i Units per Avançar.

La proposta queda aprovada en la seva integritat.

**Proposta de resolució sobre les reformes migratòries
proposades per la Comissió Europea**

250-00972/15

Passem al novè punt de l'ordre del dia. Proposta de resolució sobre les reformes migratòries proposades per la Comissió Europea, presentada pel Grup Parlamentari

del PSC i Units per Avançar. I té la paraula per un temps de tres minuts el diputat Alberto Bondesio.

Alberto Bondesio Martínez

Moltes gràcies, presidenta. Malauradament, quan el Grup Socialista va presentar aquesta resolució sobre la proposta de reforma migratòria presentada per la Comissió Europea, encara no s'havia aprovat el reglament de retorn de la vergonya que el Parlament Europeu va aprovar fa unes setmanes. La dreta extrema i l'extrema dreta, PP i VOX, han impulsat de nou una nova aliança profundament preocupant que s'inspira més en les polítiques de l'Administració Trump i en un règim de deportació a l'estil de l'ICE que en valors europeus. Però, a més d'això, ignora els drets fonamentals establerts a la Carta fonamental dels drets humans, com el dret a la dignitat humana, el dret a la llibertat, a l'asil i el dret a un recurs eficaç, i soscava el dret internacional. Aquesta reforma migratòria permet que els estats membres deportin persones migrants als anomenats centres de retorn situats en tercers països, sempre que s'hagi subscrit un acord previ i es respecti el principi de no devolució. El text, al final, acaba..., bé, continua la via de l'extrema dreta a Itàlia, que el 2024 va construir centres d'aquest esperit a Albània i que actualment romanen inutilitzats per diversos motius judicials interns a Roma.

El resultat d'aquesta reforma confirma les nostres preocupacions. El que estem veient no és un enfocament europeu equilibrat, sinó un canvi polític impulsat pel desig del Partit Popular Europeu d'alinejar-se amb l'extrema dreta. La legislació democràtica ha de respectar els límits que estableix la nostra legislació primària, sobretot respectant els drets establerts a la nostra carta. No pot tractar aquests drets simplement com a opcionals.

Vull agrair les esmenes de Junts i d'Esquerra, que complementen el text inicial i que reforcen també el rol de Catalunya en la gestió del fet migratori. La reforma del sistema comú d'asil ha de comportar que regions europees que hi treballen i que són frontereres, com en el cas de Catalunya, tinguin un rol. Som conscients que els retorns són part d'un sistema de migració que ha de millorar, però han de ser eficaços, dignes, solidaris i d'acord amb els drets humans. Reivindiquem, per tant, un model de migracions i asil que sigui responsable, solidari i amb salvaguardes i

d'acord amb els drets fonamentals. Bàsicament, reivindicuem un model migratori i d'asil europeu que mantingui els valors europeus. Així que menys ICE i més Europa.

Gràcies.

La presidenta

Molt bé; gràcies, diputat. Dos grups hi han presentat esmenes, el Grup de Junts i Esquerra Republicana. I té la paraula al Grup de Junts per un temps de tres minuts. La diputada Ennatu Domingo.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Agraïm al diputat Bondesio, del Grup Parlamentari del PSC, la presentació d'aquesta proposta de resolució sobre les reformes migratòries proposades per la Comissió Europea. Crec que ara, en la seva intervenció, hi ha denunciat doncs l'acord o el nou reglament sobre la deportació, no?, d'immigrants a nivell europeu. Però a mi m'agradaria recordar que precisament, no?, a Espanya doncs hi ha un govern socialista, no?, el PSOE, que governa, i sota el seu Govern, precisament, s'estan signant acords, per exemple, amb Mauritània, que precisament el que fan és controlar l'arribada de migrants a Europa i que tenen elements que són molt similars al reglament que s'ha signat a nivell europeu. Per tant, crec que, bé, hem de vigilar com enfoquem també el discurs i la lletra petita.

Però, pel que fa a aquesta proposta, nosaltres compartim el plantejament de fons de la proposta. I per això nosaltres hem registrat quatre esmenes que intenten ampliar la proposta amb les següents demandes, no? Primer, creiem que qualsevol reforma del sistema europeu comú d'asil ha d'incorporar mecanismes sòlids de monitoratge independent dels drets fonamentals i de transparència institucional, perquè sense aquests instruments el sistema corre el risc de generar vulneracions de drets, arbitrietat administrativa i pèrdua de legitimitat democràtica.

En segon lloc, cal establir un fons de reserva per a contingències migratòries que garanteixi un finançament estable, suficient i finalista per als ens locals i territorials que assumeixen l'acollida, assegurant la qualitat dels serveis públics i assegurant una atenció digna a les persones sol·licitants de protecció internacional. Crec que

quan pensem en qualsevol política migratòria i d'asil hem de pensar també en recursos, que és precisament el que ens falta en aquesta proposta.

En tercer lloc, les reformes del sistema europeu comú d'asil també han d'incorporar el principi de subsidiarietat, reconeixent doncs el paper de les regions europees com Catalunya en l'acollida i integració i garantint la seva participació en els fons de decisió sobre distribució de fluxos de migració.

En quart lloc, defensem que la protecció internacional ha d'anar acompanyada de polítiques d'integració efectives, especialment en els àmbits de la llengua, l'educació, la formació i l'accés al mercat laboral, com a eina clau per a la cohesió social i la igualtat d'oportunitats.

I, un altre cop, agraeixo, evidentment, la presentació d'aquesta proposta, que és fonamental. I crec que, evidentment, a Catalunya també s'ha d'avançar en polítiques migratòries. Nosaltres hem insistit que necessitem la delegació de competències en immigració precisament per poder fer una bona gestió des d'aquí, entenent el context econòmic del nostre país i podent integrar els migrants en el marc de la catalanitat.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn de l'altre grup que hi ha presentat esmenes, Esquerra Republicana, i té la paraula per un temps de tres minuts el diputat Juli Fernández.

Juli Fernández Olivares

Gràcies, presidenta. En primer lloc, agrair al Partit dels Socialistes que hagin acceptat les dues esmenes que vam proposar a aquesta proposta de resolució. En primer lloc, voldria fixar la posició del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana davant del que ja és una realitat al Parlament Europeu, que és doncs l'exportació del model de les polítiques migratòries basades en la por i l'expulsió, que fa que els i les ciutadanes de diferents orígens tinguin una amenaça a sobre, i no per si tenen conductes delinqüencials o no, sinó simplement pel seu fet de ser doncs d'un altre origen. Això hauria de ser totalment reprovable, és totalment contrari als valors fundacionals de la Unió Europea.

I nosaltres, doncs davant d'aquesta deriva de les polítiques extremistes i dretanitzadores a la Unió Europea, doncs plantequem dues propostes que creiem que milloren el text, que permeten que el Parlament de Catalunya continuï expressant la seva posició, que és majoritàriament doncs amb una proposta alternativa a aquestes propostes que fa a dia d'avui la majoria a la Unió Europea, a on refermem que el fet migratori és un fet positiu des de tots els punts de vista, tant des del punt de vista social com econòmic i de la cohesió social. I, alhora, doncs incorporem allò que el Parlament de Catalunya ja va acordar a la dotzena legislatura i que segueix sent vigent des del nostre punt de vista, que és que el que és necessari davant del fet migratori és l'establiment urgent de vies legals i segures per expedir visats humanitaris que faran que hi hagi ciutadans amb tots els drets i tots els deures des del primer dia i que no hagin de jugar-se la vida, i no hagin de jugar-se la vida no només durant l'emigració, sinó, a més a més, després, en les seves vides, que molt sovint són precàries i que molts volen que segueixin sent-ho, perquè així podran doncs extreure'n més suc quan ja estan a la Unió Europea. Per tant, el nostre vot serà favorable.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn dels grups que no hi han presentat esmenes. El Grup del Partit Popular. Té la paraula el diputat Hugo Manchón per tres minuts.

Hugo Manchón García

Gracias, presidenta. Como no puede ser de otra manera, el Partido Popular votará en contra. A los socialistas les preocupa que la Unión Europea decida quién entra y para qué entra; a mí lo que me preocupa es el efecto llamada de Pedro Sánchez. Si en Europa se dice que quien tiene que venir tiene que integrarse, adaptarse y cumplir la ley, eso no es extrema derecha: eso es responsabilidad, extrema responsabilidad.

Y, sí, hemos aprobado agilizar la expulsión de inmigrantes irregulares. El acuerdo de la vergüenza del que habla usted es el que hace Pedro Sánchez cada vez que provoca el efecto llamada. O, por ejemplo, cuando ve que tiene que agitar la bandera de las cortinas de humo y aprueba la barra libre de sanidad para todo el mundo. O regulariza a quinientos

Fitxer 29CUEAE11

mil inmigrantes sin control, que, como ya hemos visto, puede ser un auténtico coladero, además de una irresponsabilidad.

Porque hablan ustedes del lado humanitario, de la responsabilidad humana de la Unión Europea. Cuando haces políticas que provocan efecto llamada lo que estás es promocionando que el Mediterráneo se convierta en un cementerio, porque las mafias se salen con la suya y lanzan a personas al mar. Eso es lo que pasa. Así, cuando me hablan ustedes de irresponsabilidad... Irresponsabilidad es la suya. Fortalecer las fronteras, dar más medios a las fuerzas y cuerpos de seguridad, eso no es una irresponsabilidad. Pedir que la inmigración que venga se adapte, aumentar los controles de acceso a la Unión Europea, ¿eso es una irresponsabilidad? Y, por cierto, todo esto sale de la mayoría del Parlamento Europeo, porque ustedes..., parece que la mayoría solo es cuando les interesa. Así que, antes de hacer las políticas, piensen en las consecuencias, aunque ya piensen que después esos votos serán para ustedes.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, i té la paraula per tres minuts el diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Yo francamente creo que ven la realidad, pero se niegan a reconocerla. Está delante de sus ojos. La inmigración es la principal amenaza que están sufriendo los europeos –la principal amenaza que sufren los europeos. Su discurso buenista, ese de «la inmigración es un fenómeno natural, es incluso positivo porque enriquece nuestra cultura, reaviva nuestra economía», esto es ya directamente un insulto, con lo que estamos viviendo: barrios que cambian, los servicios públicos completamente tensionats, aumenta la inseguridad en todas partes. Y ante eso, que, insisto, no es una lectura política partidista, es la realidad estallando entre nuestros propios ojos, ustedes presentan esta propuesta para retroceder hacia la misma línea que nos está conduciendo al suicidio. Quieren perpetuar el fraude que ha sido el sistema de asilo

durante estos años, usado de manera masiva como una vía de entrada irregular, y siguen insistiendo precisamente en ese reparto, en esa imposición de Bruselas, que, mientras fomenta la entrada masiva de inmigrantes, luego les impone unas cuotas obligatorias a los estados para que gestionen el desastre que ellos mismos han causado.

La inmigración, a día de hoy, es ya insostenible, y no hay lugar para las medias tintas. A estas alturas, el único inmigrante que queremos es el inmigrante que se va. El reglamento de retorno que aprobó el Parlamento Europeo hace unos días y que la izquierda ahora tanto demoniza –yo me enorgullezco– creo que es solo el primer paso. Poco a poco, y gracias a Patriotas por Europa, vamos imponiendo una mayoría alternativa que cambia el rumbo de la Unión. De momento, hemos conseguido facilitar y agilizar la expulsión de inmigrantes, reforzar la cooperación entre los estados miembros, reducir los obstáculos administrativos, permitiendo procedimientos de retorno mucho más rápidos y eficaces. Es un primer paso, pequeño, en la buena dirección, sí, pero, insistimos, es insuficiente.

El gran reemplazo es una realidad. Los europeos auténticos hemos pasado de representar un veintisiete por ciento global en los años ochenta a ser menos de un diez por ciento, y aquí en casa también. En muchas ciudades europeas, los autóctonos ya somos una minoría. Y eso nos lleva a ciudades saturadas, barrios inseguros, la vivienda inalcanzable, violencia desatada, servicios públicos ineficientes. La inmigración que todos ustedes están promoviendo lo está destruyendo todo. Por eso les digo que el reglamento de retorno que hemos aprobado, sí, es un primer paso.

Desde VOX y desde Patriotas vamos a seguir trabajando en esa línea, para pasar precisamente del gran reemplazo a la gran reemigración, porque si tan natural es la migración, como dicen todos ustedes, más natural es el instinto, más natural es el derecho de los pueblos a sobrevivir, y VOX y Patriotas vamos a ser sus garantes.

Muchas gracias.

La presidenta

Ara és el torn del Grup Parlamentari de Comuns, i té la paraula per tres minuts el diputat Andrés Garcia Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, presidenta. En primer lloc, volia dir d'una manera molt clara que la principal amenaça que a dia d'avui té Europa, té la Unió Europea, és el creixement, per ara, de l'autoritarisme fruit de l'extrema dreta i la ultradreta, que estan accedint a alguns governs. Ara bé, jo crec que el dilluns hi haurà gent que estarem molt contents i gent que menys, perquè és el moment de que la democràcia torni a entrar amb força per reforçar les institucions democràtiques a Hongria, i esperem que siguin els últims dies del mandat de Viktor Orbán i que això pugui obrir un futur d'esperança per a Hongria i, d'aquesta manera, també per al futur de la Unió Europea.

I és que, miri, el diputat del Grup Parlamentari de VOX ha parlat que queden pocs europeus *autèntics*. Què vol dir europeu autèntic? Des de quan s'és autèntic o no i des de quan s'és autòcton? És quan es va néixer? No ho sé. Les persones gitanes, són autèntiques o no? Sis-cents anys... Vostè es refereix en realitat a les persones blanques però no ho vol dir? Jo crec que d'alguna manera està clar que el seu plantejament és absolutament racista, i aquesta proposta de resolució planteja una complexitat.

Una complexitat davant d'un fet molt greu, i és que el diputat del Partit Popular diu que està orgullós de fer un acord amb aquells..., que no és una qüestió de que defensin posicionaments més de dreta o no; és una qüestió de que el que fan és plantejar acabar amb les democràcies al conjunt de la Unió Europea. És que, als països on estan arribant al poder, institucions liberals estan considerant que s'estan encaminant cap a una autocràcia electoral. I aquest acord de la vergonya que el Grup Popular ha fet amb l'extrema i la ultradreta europea és una absoluta vergonya. I ho és perquè el que facilita són acords..., un acord per garantir la possibilitat de privar de llibertat a persones detingudes a la Unió Europea en tercers països només pel fet de ser persones que han migrat i no tenen la situació regularitzada. I, a més a més, es carreguen tot el sistema d'asil.

Ara bé, i simplement ja per acabar i de manera breu, no votarem tota la proposta de resolució. En el punt número 5 hi votarem en contra, perquè s'alinea amb el plantejament del pacte d'asil i migracions de la Unió Europea, amb el qual no hi estem a favor. I considerem que, efectivament, en aquest tema el Partit Socialista té

un discurs, però en moltes ocasions actua de manera contrària, com ja ho ha plantejat la diputada de Junts en relació amb els centres de detenció oberts a Mauritània, on té activitat quotidiana la Policia Nacional, tot i la distància amb el plantejament que fa el reglament europeu de retorn, però sí en aquest camí de centralització de fronteres i també en qüestions clau, com pot ser la reforma del reglament d'estrangeria, que ha dificultat la regularització i dificultarà la regularització de persones sol·licitants d'asil un cop se'ls denegui la sol·licitud d'asil. Llavors, en aquest sentit votarem tot a favor menys el punt 5.

La presidenta

Gràcies, diputat. No tenim cap representant ni de la CUP ni del Grup Mixt. Per tant, torn del grup proponent per posicionar-se sobre les esmenes. I té la paraula el diputat Alberto Bondesio.

Alberto Bondesio Martínez

Sí; gràcies, presidenta. Molt breument. Sobre la qüestió plantejada per part de la diputada de Junts i del diputat de Comuns, no es poden barrejar centres de detenció temporal en processos migratoris amb la creació de centres de detenció o expulsió de migrants fora de la Unió Europea, que és del que tracta aquesta declaració. De fet, acabo de fer l'exercici de posar a Google «centre migrants Mauritània» i només em surten dues entrades de rellevància: una de Forocoches i l'altra de *El Español*.

Més enllà d'això, crec que el que acabem d'escoltar, tant per part del PP com de VOX, planteja serioses preocupacions. A mi, ja no només, diguem-ne, com a diputat o com a part d'aquest Grup Parlamentari Socialista, sinó com a ésser humà, sentir declaracions com «és el primer dels passos que executarem» doncs em sona a allò que fa quasi bé cent anys escoltàvem i que ens va portar la més misèria i la més destrucció que ha patit la humanitat. I, per sort, encara sembla que hi ha una majoria en aquesta cambra, i esperem que també n'hi hagi a Hongria per tal de que no hi hagi més passos enrere, sinó més endavant, cap a la humanitat i cap al marc internacional.

La presidenta

Diputat...

Alberto Bondesio Martínez

Gràcies.

La presidenta

...se'ns ha de posicionar sobre les esmenes.

Alberto Bondesio Martínez

Sí, ja ho he dit abans: transacció i totes a favor.

La presidenta

Ah, acceptem tots els punts nous i una transacció.

Alberto Bondesio Martínez

Sí.

La presidenta

D'acord. Aleshores, procedim a la votació. I entenem que hi ha... A veure, en principi hi havia cinc punts. Ara passem a deu punts. Amb una esmena al punt 4, oi? D'acord. Bé, és el punt 4 i esmena. Però aleshores tenim cinc punts nous. Alguna votació per separat d'algun grup? *(Pausa.)* Els poden votar tots junts? *(Veus de fons.)* Ah. El 5?

Andrés Garcia Berrio

El 5 segur. I l'esmena 3 de Junts, que no sé quin punt és.

La presidenta

És un nou punt, que seria el 8, no? Seria el 8. No. Perdó. El 6 seria la d'Esquerra. Seria el punt 9. El punt 9. *(Veus de fons.)* No, la transacció és el punt 4. D'addició d'un nou punt. És un nou punt. Digui'm, diputat de Comuns.

Andrés Garcia Berrio

És una mica de «lio». El punt número 5 de la inicial. I, després, els punts en què quedin l'esmena número 3 i la número 4 de Junts.

Alberto Bondesio Martínez

El nou punt 6 és l'esmena d'Esquerra Republicana, que és un nou punt. Després, el 7 és un nou punt, que seria l'esmena 1 del Grup Parlamentari de Junts. El número 8

seria aquesta transacció entre el Grup Parlamentari de Junts i el Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar. I, després, els punts 9 i 10 serien les esmenes 3 i 4 de Junts tal com s'han acceptat.

Andrés Garcia Berrio

Llavors, seria votació separada del 5, 9 i 10.

La presidenta

D'acord. Perquè el punt 6 és el punt nou d'Esquerra, eh? *(Pausa.)* D'acord. Separats els punt 5, 9 i 10. D'acord. Molt bé.

Doncs votem primer els punts 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8. D'acord?

Vots a favor?

Junts, PSC, Esquerra Republicana i Comuns.

Vots en contra?

PP i VOX.

Queden aprovats.

Ara votem els punts 5, 9 i 10.

Vots a favor?

El Grup de Junts, PSC, Esquerra Republicana.

Vots en contra?

El Grup del PP, VOX i Comuns.

Queda aprovada, queda tota la proposta aprovada.

Proposta de resolució de suport a Lai Chee-Ying, empresari i activista polític a favor de la democràcia i els drets humans a Hong Kong

250-00979/15

Passem al desè punt de l'ordre del dia. Proposta de resolució de suport a Lai Chee-Ying, empresari i activista polític a favor de la democràcia i els drets humans a Hong

Kong, presentada pel Grup Parlamentari de Junts. Té la paraula per un temps de tres minuts el diputat Francesc de Dalmaes.

Francesc de Dalmaes i Thió

Gràcies, presidenta. Efectivament, és aquesta proposta de resolució a favor de la democràcia i dels drets humans a Hong Kong, de suport a aquest presoner polític que és Lai Chee-Ying. I és una PR que és del 26 de desembre del 25, però que, malauradament, no només no és extemporània, sinó que és completament actual. De fet, el que estem veient és un empobriment cada cop més gran dels estàndards democràtics de Hong Kong. Recordem que tot això ve de les protestes d'estudiants del 2019, que d'allà es va desencadenar una repressió posterior que està fent el Govern xinès de forma continuada. I, d'alguna manera, aquesta proposta de resolució també vol reconèixer la llarga tradició prodemocràtica de Lai Chee-Ying, que es remunta, de fet, ja a l'any 89, quan va començar el seu suport explícit i material –de fet, de material també– a la revolta de Tiananmen.

Per tant, el que fem és denunciar tot el procés judicial i l'empresonament d'aquest activista, que, per cert, està a punt de fer vuitanta anys. Porta cinc anys en règim d'aïllament a la presó, víctima de *lawfare*, evidentment. Reclamem la llibertat, l'alliberament i la nul·litat de la seva causa judicial. I, finalment, pel que fa a les relacions de Catalunya amb la Xina, que hi han de ser, evidentment que hi han de ser, demanem al Govern que ha d'interrogar, s'ha de preocupar sobre l'estat dels drets humans a la Xina i no fer com si res. I, per tant, d'aquesta manera també acompanyar, incorporar-nos al consens europeu.

Com que és el darrer punt de l'ordre del dia, presidenta, si m'ho permeteu, jo us avanço que acceptem les dues esmenes que hi ha. Com que les dues afecten el punt número 6, n'acceptem la del PSC, que es

Fitxer 29CUEAE12

converteix en addició, es manté com a punt número 6, i la del PP s'incorpora com a nou punt número 7, d'acord? I així votarem tots els punts, de l'1 al 7, o la votació separada, com considereu.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Molt bé. Entenc que hi ha dos grups que han presentat esmenes. I a continuació té la paraula el diputat Hugo Manchón, del Partit Popular. Gràcies.

Hugo Manchón García

Sí; gracias, presidenta. Muy brevemente. Agradecerle al grupo de Junts, al diputado De Dalmases, que haya presentado esta iniciativa y la defensa de la misma y que haya aceptado nuestra enmienda de un nuevo artículo para que se incluya el posicionamiento, las resoluciones de la Unión Europea al respecto.

Muchas gracias.

La vicepresidenta

Molt bé, moltíssimes gràcies. A continuació té la paraula per tres minuts el diputat Ernesto Carrión, del Partit Socialista i Units per Avançar. Gràcies.

Ernesto Carrión Sablich

Moltes gràcies presidenta. Jo volia començar agraint al diputat Dalmases la presentació d'aquesta PR, perquè ens permet de parlar de dos temes inherents al Parlament de Catalunya i que jo tinc l'hàbit, el costum de dir-ho sempre, de dir sempre aquests dos temes que són inherents al Parlament de Catalunya i al nostre Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar, que són la defensa dels drets humans i de la cultura de pau. I ho dic sempre perquè semblaria que alguns sectors polítics no ho tenen tant clar. Perquè si hi estem i nosaltres formem part d'aquest Parlament hem de ser conscients que a l'ADN d'aquest Parlament es troba la defensa dels drets humans i la cultura de pau, que és la millor manera d'evitar conflictes, d'evitar guerres i d'evitar tot això. I jo ho dic també perquè jo vinc d'un país on 1 milió i mig de persones han sortit pel tema econòmic i 2 milions i mig més pel tema d'inseguretat. I és per això que a vegades semblaria que no li donem el valor que té realment a la pau, que en certa manera tenim la sort de viure aquí, en la Comunitat Europea, a Espanya i a Catalunya.

Com a Partit Socialista ens preocupa i ens ocupa la situació del senyor Lai Chee-Ying, empresari, emprenedor i activista en favor de la democràcia i els drets humans a Hong Kong. I és per això que per a aquesta proposta de resolució votarem a favor els diferents punts. Però volia comentar una cosa sobre el punt número 7, que és el que han acceptat l'esmena del Partit Popular. Com he dit, hi votarem a favor també, però volia també comentar que el nou article, en certa manera, no està molt ben plantejat, perquè el Govern de la Generalitat, i no només el Departament d'Unió Europea i Acció Exterior, respecta en tot moment les resolucions del Parlament Europeu i les declaracions que puguin emetre les institucions europees. Per aquest motiu, no és necessari un suport explícit al posicionament de la Unió Europea. Però, de tota manera, com havia dit al principi, agrairé aquesta proposta de resolució i hi votarem tot a favor.

Simplement, abans de terminar, jo volia només dir, ja que s'està parlant de moltes coses, que l'any 2005 les Nacions Unides han deixat ja molt clar que no existeixen les races, que mai han existit les races i que ha estat la pitjor de les mentides de tota la història. El color de pell d'una persona no fa una raça. Doncs, aniria millor que continuem caminant per aquest camí i no fer diferències, sinó tot el contrari, continuar en el camí de la inclusió.

Moltes gràcies.

La presidenta

Molt bé; gràcies, diputat. Ara és el torn dels grups que no hi han presentat esmenes. Té la paraula per un temps de tres minuts la diputada d'Esquerra Republicana Mar Besses.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, presidenta. Bé, en primer lloc, agrair al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya la presentació d'aquesta proposta de resolució. Nosaltres hi donarem suport. De fet, sí que és veritat que està un pèl desactualitzada, en el sentit de que el 9 de febrer d'aquest mateix any vam poder conèixer, posteriorment de que es presentés aquesta proposta de resolució, aquesta condemna a vint anys, una sentència que bàsicament utilitza la llei de seguretat nacional de Hong Kong per pervertir les llibertats fonamentals i, per tant, convertir-les en actes delictius.

I crec que també és important posar l'accent doncs en com ha estat aquest procés judicial, que Amnistia Internacional i altres organitzacions doncs consideren del tot irregular, en el qual s'ha denegat sistemàticament la possibilitat de la llibertat sota fiança, s'ha impossibilitat doncs que aquesta persona pogués estar representada pel seu propi advocat, s'ha utilitzat l'acusació de càrrecs de sedició basant-se en articles d'opinió o en piulades en xarxes socials o, per exemple, com s'ha utilitzat el règim d'aïllament des del 2020, doncs que en una persona de la seva edat també ha contribuït a afectar encara més greument la seva salut física i mental.

Per tant, com deia, nosaltres hi votarem a favor.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular, i té la paraula... Ai, vostè ja ha fet..., que estava... És veritat. Ha fet esmenes. Doncs disculpi. El Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula per tres minuts el diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies, presidenta. Jo, simplement, per dir que des de VOX ens hi sumarem. En aquest cas, votarem a favor de la majoria dels punts d'aquesta proposta, perquè sí que hi ha aquest compromís per la defensa o almenys que s'escolti, no?, des d'aquí del Parlament, que hi hagi una solidaritat amb les persones que defensen els drets humans, sigui on sigui. Nosaltres sí que no fem diferències, si és Xina, si és a Veneçuela o d'on sigui. I, sí, ens hi sumarem. Però sí que en aquells altres punts que impliquen doncs una contradicció competencial, doncs aquí no hi votarem a favor. Per tant, presidenta, sí que votarem, per una part, de l'1 al 4. I votació separada, que també es pot fer conjunta, dels punts 5 i 6.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula el diputat Andrés Garcia Berrio per tres minuts.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. Agraïm la presentació d'aquesta proposta de resolució per part del Grup Parlamentari de Junts. Efectivament, és absolutament imprescindible que hi hagi un pronunciament, tot i que estigui una mica desactualitzat, amb relació a fer suport i donar tot el suport a Lai Chee-Ying, que és, i ho hem de dir, des de l'any 2024 reconegut com a pres de consciència juntament amb Chow Hang-tung i Ding Jiaxi, advocats de drets humans, i estan reconeguts per Amnistia Internacional, en aquest sentit, com a presos de consciència. Va fundar l'*Apple Daily* l'any 95. I, després de l'aprovació de la llei de seguretat nacional, el 30 de juny del 2020 al voltant de dos-cents policies van assaltar la seu del diari. Va ser el primer cop que es va invocar aquesta llei de seguretat nacional, absolutament contrària a principis democràtics, per escorcollar les instal·lacions d'un mitjà de comunicació, i Lai va ser detingut conjuntament amb els seus dos fills i diversos alts càrrecs del periòdic. Llavors, això genera una situació d'absoluta vulneració dels drets més fonamentals, de la llibertat d'expressió. I, efectivament, demanem la seva immediata llibertat, així com crec que és fonamental i necessari continuar denunciant les múltiples vulneracions de drets humans que es cometen a Hong Kong en relació amb l'aplicació d'aquesta legislació i, en general, en tot el que promou el règim de Xina en relació amb els drets civils i polítics i els drets humans més elementals. I, sí, és fonamental també que el Govern de Catalunya, en les seves relacions internacionals, també es preocupi per aquestes vulneracions flagrants i manifestes, sistemàtiques, d'un règim totalitari dels drets humans.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del grup proponent per posicionar-se... (*Veus de fons.*) Ah, ja us heu posionat? No feu ús del... (*Pausa.*) D'acord. Accepten les... És que no estava. Accepten les esmenes, oi?

Francesc de Dalmaes i Thió

Sí, presidenta. Disculpeu. Ho he fet per fer-ho més ràpid. El que fèiem és... Hi han dues esmenes, una del PSC i una del PP. La del PSC millora el punt 6 i la proposta que ens havia fet el PP, que ho feia sobre el punt 6, es converteix en el punt 7.

La presidenta

D'acord. Aleshores tindrem set punts.

Francesc de Dalmales i Thió

Sí.

La presidenta

Votació per separat ens ha demanat el Grup de VOX, l'1 i el 4 i el 5 i el 6. El 7?

Alberto Tarradas Paneque

No, no, de l'1 al 4.

La presidenta

Perdó, de l'1 al 4, el 5, el 6. I en el 7? L'introduïm de l'1 al 4 o...? *(Veus de fons.)*

Esmena número 1, del Partit Popular.

Alberto Tarradas Paneque

Sí, sí, separada també.

La presidenta

Separada també.

Doncs procedim a la votació del punt 1 al 4.

Vots a favor?

Per unanimitat,

Els punts 5 i 6.

Vots a favor?

El Grup de Junts, del PSC, d'Esquerra Republicana, Comuns i PP.

Vots en contra?

Abstencions?

El Grup de VOX.

Queden aprovats.

I el punt número 7.

Vots a favor?

El Grup de Junts, PP, Esquerra Republicana, PSC i Comuns.

Abstenció?

El Grup de VOX.

Queden aprovats.

Queda tota la proposta de resolució aprovada.

Moltes gràcies a tothom.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT